

DE
GAAVEN
EEN

ELISABETH HOEKENDIJK -
LA RIVIÈRE

DE GAVEN VAN DE GEEST

Door

ELISABETH HOEKENDIJK-
LA RIVIERE

Oorspronkelijke titel:
DE NEGEN GAVEN DES GEESTES

INHOUD	Blz.
De gaven	4
De uitingsgaven	15
De gave van tongen	15
De gave van vertolking van tongen	30
De gave van profetie	32
De openbaringsgaven	44
De gave van het woord van kennis	44
De gave van het woord van wijsheid.	55
De gave van het onderscheiden van geesten	59
De krachtgaven	73
De gave van geloof	73
De gave van gezondmaking	78
De gave van het verrichten van wonderwerken	86
Besluit	93

De uitgever van de tweede druk schreef:

"Men ziet haar op de podiums van massale evangelisatie-campagnes in landen als Suriname, Trinidad, St. Vincent, Brits Guyana, Zuid-Afrika, Japan, India, Sri Lanka en op eilanden in Indonesië, om aan de zijde van haar man, zendeling Karel Hoekendijk, de volkeren van Jezus te vertellen. Maar ook in een chalet in Zwitserland, een klooster in Indonesië, een conferentieoord in Nederland of een zaal op Curaçao vindt men zuster Hoekendijk kleinere en grotere groepen, soms wel meer dan 500 gelovigen, veertien dagen achtereen onderwijzen over Gods plan over hun leven. Juist omdat zij zelf vele jaren zocht naar de doop in de Heilige Geest, en daarbij fanatisme maar vooral een schrikbarende onkunde bij Gods kinderen tegen kwam, weet ze mensen te wijzen op de Bijbelse wijze van de werking van de Geestesgaven. Degenen die deze Bijbelstudie volgen, duizenden in de loop der jaren, verwonderen zich unaniem over de rijkdom en duidelijkheid van het Woord van God. Ze verwonderen zich ook over deze vrouwen de manier waarop God haar gebruikt, waarmee opnieuw bewezen wordt, dat Gods kracht in zwakheid wordt geopenbaard."

DE GAVEN

"Opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. " (Eph. 4: 8)

Nadat de discipelen waren "bekleed met kracht uit den hoge", begonnen zij te getuigen van de opgestane Heer. Jezus had, voordat Hij naar de hemel zou varen, gezegd: *"Dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken."* (Luc. 24: 47).

Maar Hij zei daarbij: *"En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge."* (Luc. 24: 49). Gehoorzaam hebben de discipelen gewacht op de "belofte des Vaders". Jezus, de grote Hogepriester, moest nog ingaan in de hemelse tempel, in het Heilige der heiligen, waar God woont, om met Zijn eigen Bloed een eeuwige verlossing te verwerven (Hebr. 9: 12). Het "amen" van de Vader, op het volbrachte verlossingswerk van de Zoon, is de gave van de Heilige Geest, het is het begin van de hemelse erfenis. Op de dag dat de Heilige Geest werd uitgestort, begonnen de discipelen te getuigen van de grote daden Gods. Petrus kon het uitroepen als een juichkreet: *"Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort."* (Hand. 2: 33). Wat was er te zien en te horen? Allerlei bovennatuurlijke verschijnselen, tekenen en wonderen. Eerst was daar het geluid als van een geweldige windvlaag en vurige tongen op de hoofden der discipelen, als machtige tekenen dat de Geest was uitgestort. Dan is er het spreken in nieuwe tongen, vreemde talen, door hen die de Geest ontvangen hadden. *"En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken."* (Hand. 2: 4).

Alleen door bovennatuurlijke krachten en gaven kunnen wij getuigen zijn van een bovennatuurlijk Koninkrijk. Als wij verder lezen in het boek der Handelingen der apostelen, dan zien wij dat er steeds wonderen worden gedaan door mensen die vervuld zijn met de Heilige Geest. Zij genazen de zieken en dreven duivelen uit. Zo getuigden zij met woorden en daden dat Jezus was opgestaan als Overwinnaar en dat Hij was gezeten aan de rechterhand des Vaders.

Gods Woord maakt het heel duidelijk dat de Heer wil dat wij eerst met de Heilige Geest vervuld worden, alvorens wij Zijn getuigen zullen kunnen zijn. Zonder de vervulling met de Heilige Geest en de werking van de gaven des Geestes, zijn wij als soldaten die in de strijd staan zonder wapens, een krachteloos leger dat zeker de strijd zal verliezen. De Heer wil ons zenden in deze wereld als gezanten van een hemels koninkrijk, toegerust met hemelse gaven. Als strijdbare helden van een geestelijk koninkrijk, toegerust met geestelijke wapenen. Daarom: *"Wordt vervuld met den Geest."* (Eph. 5 : 18).

Er is grote onbekendheid over de gaven des Geestes. Door onbekendheid is er ook veel vrees voor deze dingen. De Heer wil niet dat wij onbekend zijn met de gaven en werkingen van de Geest. Gods Woord zegt: *"Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis."* (Hos. 4: 6).

Veel fanatisme en verwarring is binnengekomen in de gemeente, doordat men onbekend is met het juiste gebruik van de gaven van de Geest. Dit was in Paulus' dagen precies zo. Eigenlijk ben ik er dankbaar om, want hierdoor heeft hij drie hoofdstukken van zijn brief aan de Corinthiërs gewijd om hen te

wijzen op het juiste gebruik van de gaven. *"Ten aanzien van de uitingen des geestes, broeders, wil ik u niet onkundig laten."* (1 Cor. 12: 1).

Paulus spreekt hier over de *uitingen des Geestes* en iets verder in hetzelfde hoofdstuk over de werkingen en openbaringen. *"Er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring van den Geest gegeven tot welzijn van allen."* (1 Cor. 12: 6, 7).

Alles wat God werkt en openbaart door Zijn Geest, is tot welzijn, tot opbouw van allen. Is het wonder dat de kerk van Christus krachteloos is geworden sinds er geen werkingen en openbaringen van de Geest meer zijn? God wil ons niet onkundig laten, daarom weten wij dat wij naar de wil van God handelen, als wij opnieuw Gods Woord gaan onderzoeken over de gaven van de Geest. In dit hoofdstuk van de Corinthie-brief wordt *indirect* over de gaven van de Geest gesproken.

"Want de één wordt door den Geest gegeven met wijsheid te spreken, en de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; de één geloof door dezelfde Geest en de ander gaven van genezingen door die ene Geest; de één werking van krachten, de ander profetie; de één het onderscheiden van geesten, en de ander allerlei tongen, en weer één ander vertolking van tongen. Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil." (1 Cor. 12 : 8 -11).

Velen menen hier te lezen dat de een déze gave krijgt en de ander een àndere gave, zoals de soevereine Geest het wenst te schenken. Maar zo staat het er niet. De hoofdgedachte in dit Schriftgedeelte is de *éénheid, de harmonie*. In de verscheidenheid van bedieningen en werkingen (vers. 4-6) is het toch één Geest, dezelfde Heer, dezelfde God, die alles in allen werkt. De Geest is niet gedeeld, er kan nimmer een tegenstrijdigheid zijn in de uitingen. Als iemand

een vervloeking over Jezus of over Zijn knechten uitspreekt, is dit nooit van de Heilige Geest. Daarentegen is alles wat de Heer verheerlijkt en eert alleen van de Geest. *"Daarom maak ik u bekend, dat niemand, door de Geest Gods sprekende, zegt: Vervloekt is Jezus; en dat niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door den Heiligen Geest."* (1 Cor. 12: 3).

Wat een verwarring moet er in de gemeente van Corinthe hebben geheerst, dat Paulus deze woorden moest schrijven. Het is niet de bedoeling van Paulus geweest te schrijven dat degene die een woord van wijsheid uitspreekt, alleen de gave van wijsheid zou hebben en degene die een woord van kennis uitspreekt alleen de gave van het woord van kennis heeft en geen andere. Dat degene die op een bepaalde samenkomst de zieken geneest onder handoplegging, alleen maar de gave van gezondmaking zou hebben en degene die de boze geesten uitdrijft, alleen maar de gave van het onderscheiden van geesten doet functioneren en geen andere gaven. Neen, zo is het niet. Als het zo de bedoeling was dan zou elke zendeling die uitgezonden werd naar een bepaald demonisch heidengebied eerst acht anderen bijeen moeten zoeken die de andere acht gaven hadden, om tezamen het werk van de Heer te kunnen doen. Waar zou hij die mannen vinden? Daarom, zo is het niet het plan Gods. God werkt *alles in allen*. Alleen wanneer wij allen met alle Geestesgaven zijn toegerust, kan de Heilige Geest in Zijn volle rijkdom en veelkleurigheid zich openbaren en de kracht en heerlijkheid Gods in de gemeente werken. De Heer is de Brenger van leven en overvloed en deelt uit vanuit Zijn overvloed, daarom deelt Hij niet aan een ieder een enkele gave uit. Wie de Heilige Geest ontvangt, ontvangt de ganse volheid Gods. Zoals de ganse volheid Gods in Jezus was, evenzo is deze nu gegeven aan ons.

"Want in Hem (Christus) woont al de volheid der godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht." (Col. 2 : 9, 10). *"Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard,*

maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Rom. 8 : 32). De negen gaven van de Geest zijn maar een onderdeel van de grote volheid en rijkdom die ons in en door Christus geschonken is.

De gaven van de Geest in het Oude Testament

Ook in het Oude Verbond zien wij de gaven van de Heilige Geest werken. Uit de brief van Judas blijkt dat de gave van *profetie* al bij Henoeh, de zevende generatie na Adam, aanwezig was. "Ook over hen heeft Henoeh, de zevende van Adam af, geprofeteerd, zeggende: Zie, de Here is gekomen met zijn heilige tienduizenden, om over allen de vierschaar te spannen en alle goddelozen te straffen voor al hun goddeloze werken, die zij goddeloos bedreven hebben, en voor al de harde taal, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben." (Judas; 14, 15).

Deze profetie, reeds 4000 jaar voor Christus uitgesproken, wordt hier door Judas herhaald en wij zien dat het een profetie is over de eindtijd, over de oordeelsdag. Zo wonderbaar is de werking van de gave van profetie, dat zij eeuwen omspant en spreekt over lang vervlogen en ook toekomstige tijden. De Bijbel staat vol van profetieën die in vervulling zijn gegaan, maar laten wij ook letten op alles wat nog vervuld moet worden.

Wij zien de aartsvader Izaäk profeteren over zijn zonen, als hij hen zegent aan het einde van zijn leven (Gen. 27 : 27-29, 39, 40). Ook Jakob zegent eerst zijn kleinzoons, later zijn zoons (Gen. 48 en 49). Jozef profeteerde over de bevrijding van Israël uit Egypte en gaf bevel dat zijn gebeente meegevoerd zou worden bij hun uittocht (Gen. 50 : 24, 25). De Bijbel staat vol profetieën die werden uitgesproken om het volk van God te leiden, te bemoedigen en te vermanen. Over de Verlosser die komen zou en over de oordeelsdag bij Zijn wederkomst en het heerlijk vrederijk daarna.

Ook de gave van het *woord van kennis* zien wij veel in het Oude Testament. Door deze gave van het woord van kennis maakt God op bovennatuurlijke wijze door de Heilige Geest de dingen bekend aan Zijn volk. Bij Jozef en Daniël zien wij · dat God allerlei dingen door dromen en gezichten openbaart (Gen. 40: 13, 19; Gen. 41: 25-32; Dan. 2 : 19-45). De profeten van het Oude Verbond worden soms zieners genoemd, omdat zij door de Heilige Geest kunnen ZIEN wat voor het natuurlijke oog verborgen is (1 Sam. 8 : 11-18; 1 Sam. 9 : 15-20; 1 Sam. 10; 2 Kon. 5 : 26; 2 Kon. 6: 12).

De gave van het woord van wijsheid was aanwezig bij Jozua (Deut. 34: 9). Wij lezen in Gen. 41 : 33-39 hoe Jozef Egypte redde van de hongersnood door de werking van deze gave.

De gave van gezondmaking was ook te zien bij priesters en profeten. De geschiedenis van Naäman, die genezing van zijn melaatsheid vond bij de profeet Elisa, is hier een prachtig voorbeeld van (2 Kon. 5). Welke geweldige daden onze voorvaders verrichtten door de *gave van geloof* zien wij beschreven in Hebr. 11 .

De gave van wonderwerken. Bovennatuurlijke werken, werd gevonden bij de leiders van het volk Israël. Hoe duidelijk zien wij dat bij Mozes. God gaf aan Mozes deze gave om het volk van God te verlossen uit de slavernij van Egypte en hen te brengen in het beloofde land. Zo worden ook thans nog aan de kinderen Gods de gaven des Geestes gegeven, om hen daardoor in staat te stellen zichzelf en anderen te bevrijden van de heerschappij van satan en te gaan leven in de vrijheid van het Koninkrijk Gods.

Jezus heeft ons vrijgekocht met Zijn Bloed van de macht der duisternis. Weinig mensen staan in de vrijheid van Christus. Paulus waarschuwt: "*Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen.*" (Gal. 5 : 1).

De gemeente van Jezus Christus is niet standvastig gebleven. Satan heeft kans gezien om weer allerlei wetten en slavenjukken binnen te brengen en de gelovigen op te leggen. De vervulling met de Heilige Geest en de gaven van de Geest zijn verloren gegaan. Wat wij in onze dagen zien is de gemeente in slavernij. Gebonden aan ziekten, aan allerlei zonden en machten van satan, ook gebonden aan wetten en leerstellingen. De glans en de kracht van de eerste gemeente zien wij niet meer. Organisaties, doctrines, reglementen zijn in de plaats gekomen van de werking van de Heilige Geest. Menselijke

Wij beseffen nog niet half hoe geweldig groot het plan is dat God met ons voorheeft en hoe Hij Zijn alles vernieuwende kracht door ons wil openbaren.

wijsheid verdrong de wonderbare openbaringen van de Heer. Gods Woord zegt dat God de wijsheid van de wereld tot dwaasheid heeft gemaakt (1 Cor. 1 : 20). Jezus dankte de hemelse Vader voor het feit dat de dingen van het Koninkrijk voor de wijzen en verstandige waren verborgen, maar aan de kinderen

geopenbaard (Luc. 10: 21). Weer opnieuw moeten wij worden als de kinderen om werkelijk kinderen van het Koninkrijk te zijn. *"Het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht."* (1 Cor. 4: 20). Daarom zegt Jezus voor Zijn hemelvaart: *"Gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt."* (Hand. 1 : 8).

Alles wat in het Oude Verbond geopenbaard wordt van de kracht van de Heilige Geest is maar een flauwe afschaduw van wat de Heer wil doen door de zonen Gods, na de uitstorting van de Heilige Geest. Jezus zegt dat stromen van levend water uit het binnenste zullen vloeien van hen die de Heilige Geest ontvangen hebben (Joh. 7: 37-39). Johannes de dooper werd door Jezus genoemd de grotere dan alle profeten die vóór hem geweest waren, maar *"De kleinste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij."* (Matth. 11 : 11 b).

Petrus schrijft er over dat de profeten gezocht en gevorst hebben naar de zaligheid die over *ons* geopenbaard zou worden. Zij dienden niet zichzelf, maar ons, de gemeente van de eindtijd. Zelfs engelen zijn begerig een blik te slaan in de geweldige dingen die gebeuren met de gemeente, die vervuld is met de Heilige Geest (1 Petr. 1 : 10-12). *"Al wat namelijk te voren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in den weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden."* (Rom. 15 : 4). Alles wat gebeurd is met Israël is ons ten voorbeeld geschied 1 Cor. 10: 6; Hebr. 3, 4).

Wij beseffen nog niet half hoe geweldig groot het plan is dat God met ons voorheeft en hoe Hij Zijn alles vernieuwende kracht door ons wil openbaren. Wij zijn het volk van de eindtijd, het volk ter voorbereiding van de volheid der tijden, een volk tot lof Zijner heerlijkheid (Eph. 1 : 12, 14). Als wij hebben ingezien dat de gemeente ver van haar roeping is afgedwaald, willen wij ons bekeren en ons opnieuw uitstrekken naar de volheid van de Heilige Geest. Wij ontvangen alles van God door geloof en het *geloof is door het Woord van Christus* (Rom. 10: 17).

Daarom willen wij opnieuw met elkander het Woord gaan lezen over de gaven en krachten van Gods Geest, met de bedoeling dat het geloof in onze harten zal groeien en elk kind van God weer de gaven van de Geest zal ontvangen en gebruiken.

Welke zijn deze gaven?

De gaven van de Geest zijn negen in getal, zoals ze aangeduid worden in 1 Cor. 12 : 8 -10. Zij vallen naar hun karakter uiteen in drie groepen van drie. U ziet ze hier gerangschikt in de volgorde waarin zij door ons worden ontvangen en gebruikt;

Inspiratie-, aanbiddings- of uitingsgaven

1. De gave van tongen.
2. De gave van vertolking van tongen.
3. De gave van profetie.

Openbarings- of instructiegaven

1. De gave van het woord van kennis.
2. De gave van het woord van wijsheid.
3. De gave van het onderscheiden van geesten.

Kracht- of mededelingsgaven

1. De gave van geloof.
2. De gave van gezondmaking.
3. De gave van wonderwerken.

Al deze gaven zijn bekwaamheden die God ons geeft om bovennatuurlijke handelingen te doen. Bij elk van deze gaven is de handeling verschillend.

Zo is *de gave van tongen* een bekwaamheid die God ons geeft om te spreken in talen die wij niet verstaan.

De gave van vertolking van tongen is de bekwaamheid om door inspiratie van God de vertolking uit te spreken van een boodschap die in een vreemde taal werd geuit.

De gave van profetie is de bekwaamheid, van God ontvangen, om een boodschap van Hem uit te spreken direct in onze eigen taal. Zo'n boodschap is altijd tot stichting, vermaning en bemoediging (1 Cor. 14 : 3).

De gave van het woord van kennis is de bekwaamheid om een openbaring van God te ontvangen, waardoor God ons iets bekend maakt waarvan wij met ons natuurlijk verstand niets afweten.

De gave van het woord van wijsheid is de bekwaamheid om een woord of aanwijzing van de Heer te ontvangen, wat men moet doen of spreken in allerlei omstandigheden.

De gave van het onderscheiden van geesten is de bekwaamheid om van geesten de aanwezigheid te ontdekken en hun identiteit vast te stellen.

De gave van geloof is de bekwaamheid die God ons door Zijn Geest geeft, om te geloven dat het onmogelijke zal gebeuren en ook om dit geloof mede te delen, te inspireren in anderen.

De gave van gezondmaking is de bekwaamheid om de genezende kracht van Jezus mede te delen aan zieken. Gods Woord spreekt in 1 Cor. 12 : 9 over "gaven van genezingen." Dit wil niet zeggen dat er verschillende gaven van gezondmaking zouden zijn. Men meent wel eens dat de een de gave heeft reumatiek te genezen, de ander om bijvoorbeeld kanker te genezen, enz. Maar zo is het niet bedoeld, elke genezing die ontvangen wordt is een geschenk, een gave, dit wordt ons medegedeeld door de gave van gezondmaking.

“Gelijk Hij wil”

Wanneer wij 1 Corinthiërs 12:1-12 wat nauwkeuriger lezen, dan zien wij, dat wat de Heilige Geest toebedeelt gelijk Hij wil, niet de GAVEN des Geestes zijn, maar;

*De uitingen (1 Cor. 12:1),
de openbaringen (1 Cor. 12:7),
de werkingen (1 Cor. 12:6)
en de bedieningen (1 Cor. 12:5).*

In 1 Cor. 12 wordt gesproken over *uitingen, openbaringen en werkingen*, dit zijn de *producten* van de gaven van de Geest. De *gave van wonderwerken of krachten* is de door God gegeven bekwaamheid om bovennatuurlijke dingen te doen. Paulus schrijft er over dat de Heilige Geest al deze uitingen, openbaringen en werkingen toebedeelt naar Zijn wil (1 Cor. 12 : 11). Het is Zijn wil om alles in allen te werken (1 Cor. 12 : 6), zoals het ons ook verder duidelijk wordt gemaakt in 1 Cor. 14. De Heer maakt ons niet willoos, zodat wij maar moeten afwachten of de Heilige Geest

ons iets geven wil of niet. Neen, de Heer maakt ons Zijn wil juist bekend en moedigt ons aan om overeenkomstig Zijn wil te handelen. Hij wijst ons de weg die omhoog voert.

"Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes. " (1 Cor. 14: 1).

DE UITINGSGAVEN

1. De gave van tongen
2. De gave van vertolking van tongen
3. De gave van profetie

Dezen worden *uitingsgaven* genoemd, want dat is hun werking. Ook noemen wij ze *aanbiddingsgaven*, daar zij hoofdzakelijk

gebruikt worden in de aanbiddingsdiensten wanneer we God aanbidden door met eerbied naar zijn woorden te luisteren en Hem te antwoorden met lofprijzing. Bovendien spreekt men van *inspiratiegaven* daar zij werken door inspiratie van de Heilige Geest en omdat het gebruik daarvan zowel hem die spreekt als zij die luisteren inspireren.

DE GAVE VAN TONGEN

Voordat Jezus is opgevaren naar de hemel heeft Hij aan Zijn discipelen de grote opdracht gegeven: *"Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, ... enz."* (Marc. 16: 15b-17). In de laatste eeuwen probeerde men nog wel het evangelie over de wereld uit te dragen, maar van de tekenen die de gelovigen behoren te volgen, wilde men niets meer weten. Gelukkig dat er in onze tijd een terugkeer is tot de gehele opdracht, zoals Jezus Zelf die gegeven heeft. Het spreken in nieuwe tongen is één van de tekenen die de gelovigen zullen volgen.

Het teken

Als wij het boek Handelingen doorlezen, zien wij dat het spreken in nieuwe tongen het typische teken is van het ontvangen van de vervulling met de Heilige Geest. De andere tekenen volgen daarna. Op de dag dat de Heilige Geest werd uitgestort, was er een geluid als van een geweldig gedreven wind. Dit was het teken in de lucht dat de Geest was neergedaald. Maar de discipelen, die vervuld werden met Gods Geest, *"Begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken."* (Hand. 2 : 4).

Zo lezen wij telkens weer als er mensen werden vervuld met de Heilige Geest, dat zij begonnen te spreken in nieuwe tongen. In Hand. 10 lezen wij het verhaal van de eerste groep uit de heidenen. Terwijl Petrus nog bezig was met de prediking van het evangelie, *"Viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden. En al de gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus waren meegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heiligen Geest ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God groot maken."* (Hand. 10: 44-46).

Allen wisten dat deze groep uit de heidenen de Heilige Geest ontvangen had, doordat zij hen hoorden spreken in nieuwe tongen. Later merkt Petrus op dat zij op volkomen gelijke wijze als zichzelf de gave ontvangen hebben door het geloof in de Here Jezus Christus (Hand. 11 : 17). Paulus vond een groep discipelen te Epheze, die nog niet met de Heilige Geest gedoopt waren, zij hadden zelfs niet gehoord dat er een Heilige Geest is. Dan leidt Paulus hen tot deze volheid door handoplegging. *"En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden."* (Hand. 19: 6). Deze Schriftplaatsen maken het duidelijk dat het spreken in tongen het teken is van het ontvangen van de doop met de Heilige Geest.

De gave

Het teken van het spreken in tongen bij de Geestesdoop is nog niet altijd de gave. Zoals wij al eerder opmerkten, is de gave van het spreken in tongen de bekwaamheid van God gegeven om in tongen te kunnen spreken *en dat naar onze eigen wil*. Er zijn mensen die in tongen gesproken hebben toen zij vervuld werden met Gods Geest en daarna nooit meer. Wij leggen dan weer opnieuw de handen op voor het ontvangen van de gave van het spreken in tongen. Het verlangen van God is dat wij allen in tongen zullen spreken, zoals Paulus het neerschrijft: *"Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt."* (1 Cor. 14: 5). Vele mensen menen dat het de Heilige Geest is die in tongen spreekt, maar zo staat het er niet. De Heilige Geest *geeft het ons* uit te spreken. Hij inspireert, maar de gelovige moet het doen. God maakt ons nooit tot willoze poppen, of brengt ons niet in een trancetoestand, zodat wij niet meer weten wat wij doen. Dit is juist wat satan doet. Hij maakt mensen tot willoze slaven. Maar Jezus maakt vrij! *"Wanneer dan de Zoon u vrij gemaakt heeft, zult gij werkelijk vrij zijn."* (Joh. 8: 36). De Heer stelt ons in de vrijheid en geeft ons bekwaamheden. Hij moedigt ons aan deze te gebruiken. Jezus zegt: *"In nieuwe tongen zullen zij spreken."* (Marc. 16: 17b).

Het zijn de gelovigen zelf die spreken;

"Want wie in een tong spreekt ... , door de Geest spreekt hij geheimenissen." (1 Cor. 14: 2).

"Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen." (1 Cor. 14: 13).

"Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel." (1 Cor. 14:14).

"Ik zal bidden met mijn geest." (1 Cor. 14: 15).

"Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek." (1 Cor. 14: 18).

Deze en meerdere teksten maken het duidelijk, dat het de gelovige zelf is die in tongen spreekt, uiteraard geïnspireerd door de Heilige Geest. Deze inspiratie, deze bekwaamheid, is blijvend in ons na de doop met de Heilige Geest.

Tot God spreken

Het spreken in tongen is het spreken in geheimenissen *tot God* (1 Cor. 14: 2). De gelovige die in tongen spreekt, weet niet wat hij zegt, maar hij weet heel goed wat hij doet. Hij looft en prijst zijn Heer in woorden die hij met zijn verstand niet begrijpt. Hij aanbidt zijn Schepper en Verlosser. Terwijl hij dit doet, stroomt zijn hart vol met liefde, vrede en blijdschap. Hij wordt versterkt in zijn geloof en bemoedigd in de strijd tegen de machten der duisternis.

Stichting

"Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf." (1 Cor. 14: 4). Het is heel belangrijk om uzelf te stichten. Stichten is onder meer *het geloof opbouwen*. Hoe kunnen wij ooit anderen stichten, opbouwen en helpen, als wij niet zelf in de kracht staan? Wij kunnen ook in tongen zingen. *"Ik zal lofzingen met mijn geest."* (1 Cor. 14: 15b).

Ook het zingende loven en prijzen in nieuwe tongen is tot stichting van onszelf. Wij doen dit als wij met de Heer alleen zijn. Door de Heilige Geest geïnspireerd aanbidden wij Hem dan op bovennatuurlijke wijze. Het is heerlijk bevrijdend en opbouwend om dit te doen.

Onbekend

Gods Woord maakt duidelijk, dat het spreken in tongen het uitspreken is van talen, die noch door onszelf, noch door anderen worden verstaan. *"Want wie*

in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door den Geest spreekt hij geheimenissen." (1 Cor. 14: 2). Ook vers 13, 16, 19 en 27 maken duidelijk dat bij het spreken in tongen de taal onbekend is en niet wordt verstaan. *"Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar."* (1 Cor. 14: 14). Ons verstand verzet zich tegen deze dingen: "Wat voor nut heeft het om te spreken met woorden die ik niet kan verstaan, God zal het toch wel goed vinden als ik in mijn eigen taal tot Hem bid, dan weet ik ook wat ik zeg." Zo redeneren wij, maar Gods Woord zegt: *"Ik wilde wel dat gij allen in tongen spraakt."* (1 Cor. 14: 5). Jezus noemde het een van de tekenen die de gelovigen zullen volgen. Paulus dankt God dat hij meer dan allen in tongen spreekt (1 Cor. 14: 18). Mogen wij dan zeggen: "Ik toch maar liever niet"? Wij zullen ons moeten buigen voor het Woord van God en erkennen dat het dwaze Gods wijzer is dan de mensen (1 Cor. 1 : 25).

Tot mensen spreken

De gave van het spreken in tongen is ons ook gegeven om boodschappen te kunnen uitspreken van God tot het volk. Voor dit doel is het noodzakelijk de tweede, bijbehorende gave, er bij te gebruiken, de gave van vertolking der tongen. Paulus schrijft over het uitspreken van een *zegen* met de geest (1 Cor. 14: 16). Een zegen uitspreken is in de bijbel het brengen van een woord van God geïnspireerd door de Heilige Geest. Wanneer de aartsvaders hun zonen zegenen dan ontvangen zij onder handoplegging een persoonlijk woord van God (Gen. 48 en 49). Zo ook wanneer wij in de gemeente een zegen uitspreken, dan ontvangt de gemeente een woord van God. Spreken wij in de gemeente een zegen uit in nieuwe tongen zonder vertolking, dan zal niemand het gesprokene kunnen verstaan en niemand zal er door worden opgebouwd.

Als uitzondering leidt de Heer het wel eens zo dat de vreemde talen door aanwezigen worden verstaan. Zo was het ook bij de uitstorting van de Heilige Geest op de pinksterdag. Wij lezen dat 120 mensen bijeen waren (Hand. 1 : 15). *"Zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest en begonnen (allen) met andere tongen te spreken."* (Hand. 2 : 4). Ongeveer vijftien verschillende volken hoorden hen in hun eigen taal spreken. Dat is een extra wonder van de Heer, wat ook in onze tijd nog vele malen voorkomt. Wijzelf hebben dit ook meerdere malen meegemaakt, dat de Heer in de aanbiddingsdiensten vreemdelingen in hun eigen landstaal toespreekt, terwijl de taal voor degene die spreekt onbekend is. Zo is het ook een teken voor de ongelovige (1 Cor. 14: 22). Een typisch voorbeeld hiervan is wat de bekende Amerikaanse evangelist Tommy Hicks overkwam toen hij predikte in Rusland, in de stad Rostow. Hij bediende zich van een Russische tolk, maar halverwege de toespraak werd deze vrouw boos, zij wenste het getuigenis over de wonderen die Hicks vertelde, niet te vertalen. Zij spuwde hem in het gezicht en zei: "Deze onzin wil ik niet vertalen" en zij verliet hem. Tommy veegde zijn gezicht af en in deze schijnbaar hopeloze toestand zag Hicks op tot de Heer en begon in geloof in tongen te spreken. Hij bemerkte dat zijn gehoor hem verstond, ofschoon hij er zelf niets van verstond, hij sprak Russisch. De menigte werd bewogen door de Heilige Geest en velen gaven hun leven aan Jezus. Halleluja!

Wij laten hier nog een voorbeeld volgen van hoe het spreken in tongen de getuigen van Jezus kan redden van de dood.

Overgenomen uit het blad "De Chinese christen vandaag".

Broeder Wang schrijft: Hartroerend nieuws van achter het bamboe-gordijn. Dit is waar gebeurd. Een aantal jonge christenen van de middelbare school in Shanghai ging op weg het binnenland in. In het bergland dat ze bezochten woonde een stammenvolk dat een heel apart dialect sprak. Eindelijk kwamen ze er aan en begonnen in een dorpje de mensen te bezoeken en in korte,

gebroken zinnnetjes, die ze van het dialect hadden geleerd, probeerden ze met de mensen te spreken. De mensen echter wantrouwden hen. Ze dachten dat de studenten agenten van de communistische regering waren en door hen uitgestuurd om de dorpingen te bespioneren. Ook al door het gebroken dialect dat de studenten spraken, waren ze niet in staat zichzelf goed te uiten, waarop de dorpingen besloten zich van hen te ontdoen. Ze lieten hen het dorp uit marcheren en brachten hen bij een dikke boom. Er werden touwlussen om hun nek gelegd en het moment van hun ophanging was aangebroken. Tenslotte probeerde één van de studenten zich nog te verklaren voor het volk. Hij zei: "Voordat u ons doodt, geef ons nog een ogenblik van gebed." Dit stonden de dorpingen toe. Dus knielden de studenten, nog steeds met het touw om hun nek, neer en begonnen te bidden. Ze hieven hun handen ten hemel en baden God om uitredding. Terwijl ze nog in gebed waren begon één van de studenten in tongen te bidden. Hij sprak vloeiend de taal van juist dat dorp. Alle dorpsbewoners schaarden zich rondom hen. Waarover sprak deze jongen? Hij sprak over de liefde van God, over de wonderbare werken van Jezus, over hun verlangen om de dorpingen op te zoeken, over hun liefde voor de dorpingen. Alle dorpsbewoners waren diep bewogen en schaamden zich. Zij zeiden: "Zo'n groepje jonge mensen komt ons opzoeken en wij wilden hen vermoorden." De studenten werden weer naar het dorp teruggebracht en ter ere van hen werd een feestmaal aangericht dat toen overging in een evangelisatie-samenkomst! Het overgrote deel van de dorpingen werd bekeerd en ontving het geloof in Jezus.

In de liefde Gods bewaren

Vele mensen verwerpen de gaven van de Geest op grond van 1 Cor. 13. Inderdaad maakt Paulus het duidelijk, dat het gebruiken van alle gaven zonder de liefde, als niets is. Daarom zegt hij: "*Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes.*" (1 Cor. 14: 1). Alleen de samenwerking van de gaven en

de liefde, is de weg die omhoog voert (1 Cor. 12: 31). Het is juist door de vervulling met de Heilige Geest en het spreken in tongen, dat de liefde in onze harten wordt uitgestort. *"Omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, die ons gegeven is."* (Rom. 5 : 5).

Het is "de liefde des Geestes" (Rom. 15 : 30) die wij nodig hebben, daarom is het noodzakelijk om gedoopt te worden met de Heilige Geest. De liefde is de vrucht van de Geest. *"Maar de vrucht van den Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing."* (Gal. 5 : 22). Een negenvoudige vrucht, die in ons leven tot volle wasdom moet komen.

De gave van het spreken in tongen is ons o.m. gegeven als een middel om onszelf te bewaren in de liefde Gods. Dit is wat wij lezen in de brief van Judas. *"Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof (en) door te bidden in de heiligen Geest."* (Het woordje "en" kan beter weggelaten worden.) (Judas: 20). Twee belangrijke dingen: wij bewaren ons in de liefde Gods en wij bouwen ons geloof op door te bidden in de Geest, dat is bidden in tongen. Wie in de liefde blijft, blijft in God en wie in Hem blijft, zondigt niet. Door te bidden in nieuwe tongen, blijven wij in God en de boze heeft geen vat op ons (1 Joh. 4 : 16b;5:18).

Kunnen wij altijd in tongen spreken?

Vele mensen menen dat men alleen in tongen kan spreken, als de Heilige Geest ons er toe dringt. Dat is niet zo. Wie eenmaal gedoopt is met de Geest en de gave van het spreken in tongen ontvangen heeft, kan altijd in tongen spreken, wanneer hij maar wil. Gods Woord moedigt ons aan om het veel te doen, omdat wij daardoor krachtig worden in de Heer. Ook is het een machtig wapen in de strijd tegen de boze machten. Paulus noemt het bidden in tongen: het bidden met mijn geest, wat staat tegenover het bidden met mijn verstand.

*"Want indien ik bid in een tong, bidt mijn Geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar." (1 Cor. 14 : 14). Mijn geest is, in dit verband, mijn nieuwe mens, de nieuwe schepping in mij, die ik bij de wedergeboorte ontving. "Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit den Geest geboren is, is geest." (Joh. 3 : 6). Het spreken in tongen komt niet uit ons verstand, "het verstand is onvruchtbaar." Het is begrijpelijk dat wij daar in het begin moeite mee hebben. Wij zijn gewend alles met ons verstand te doen, wij willen graag verstandige mensen zijn. Nu vraagt God waarlijk een dwaasheid van ons: het spreken in woorden die wij niet verstaan. Wij beseffen dat wij door dit te doen ons verstand en eigenlijk onze hele persoon in de dood geven voor het Woord van Jezus: "In nieuwe tongen zullen zij spreken." Jezus zegt ook: "Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan." (Matth. 18 : 3). Inderdaad stappen wij de geestelijke wereld van het Koninkrijk der hemelen binnen, als wij kinderlijk eenvoudig in nieuwe tongen gaan spreken. Heel ons denken, spreken en handelen wordt daarna veranderd en vernieuwd door de Heilige Geest. Paulus zegt: "Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand." (1 Cor. 14: 15). Als wij eerst bidden met onze geest (in tongen) en daarna bidden met het verstand (in onze eigen taal), dan wordt ook het bidden met het verstand door Gods Geest geleid en geïnspireerd. Daarom is het goed en nuttig om te doen zoals Paulus zegt: *Eerst bidden met de geest en dan bidden met het verstand.**

De Geest van het zoonschap

"Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen den Geest van het zoonschap, door welken wij roepen: Abba, Vader. Die Geest . getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn." (Rom. 8 : 15, 16).

Deze nieuwe mens in ons wil graag op een eigen, intieme wijze met de Vader spreken en bedient zich van een taal buiten het natuurlijke verstand om. De

bijbel zegt: *"Door de Geest spreekt hij geheimenissen."* (1 Cor. 14: 2b). De nieuwe mens die uit God geboren is, maakt op een geheel eigen wijze contact met zijn Schepper, waardoor de nieuwe mens in ons opwast tot een volwassen zoon. Dit is een mysterie en ons verstand verzet er zich tegen, maar de Heer heeft deze weg ons gewezen en wij hebben deze te gaan. Zijn wegen zijn hoger dan onze wegen en wie zijn wij om de wil des Heren te bekritisieren? Als wij ons buigen en in gehoorzaamheid deze weg gaan, wordt de volle heerlijkheid Gods ons deel. Wij treden in een blijdschap en een overwinningsleven waarvan wij geen besef hadden. Bijna niemand heeft deze weg gezien, maar thans opent God ons de ogen en wij vinden hierin de weg die ons tot volle kracht in Christus leidt.

Dankzeggen met uw geest

In nieuwe tongen kunnen wij ook dankzeggen. Zo'n dankzegging is altijd goed, maar omdat niemand het verstaat is het nodig om in de gemeente ook de vertolking er bij uit te spreken. *"Want anders, indien gij een zegen uitspreekt met uw geest, hoe zal iemand, die als toehoorder aanwezig is, op uw dankzegging zijn amen uitspreken? Hij weet immers niet, wat gij zegt. Want gij dankt wel goed, doch de ander wordt er niet door gesticht."* (1 Cor. 14: 16, 17). *"Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen."* (1 Cor. 14: 13).

In de samenkomst moet alles gericht zijn op *de stichting van de gemeente*. Om die reden wil Paulus in de gemeente ook liever vijf woorden met zijn verstand spreken om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een tong. Paulus dankt God er voor dat hij meer dan allen in tongen spreekt. *"Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek."* (1 Cor. 14: 18). Het is inderdaad een gave, waarvoor wij de Heer niet genoeg kunnen danken. Een ieder die deze gave ontvangen heeft en gebruikt, zegt het Paulus na: *"Ik dank God dat ik in tongen spreek."*

De goede orde

Het is niet goed om in de gemeente allen tegelijk in tongen te spreken; als wij dit doen zullen de mensen weglopen (1 Cor. 14: 23). Is er niemand aanwezig die de gave van vertolking heeft, zodat het gesprokene uitgelegd kan worden,

God wil niet dat wij onszelf op ons gevoel laten drijven en allen maar door elkaar spreken en dan zeggen: Het is alles de Heilige Geest! "Want God is geen God van wanorde, maar van vrede." (1 Cor. 14: 33).

dan moet men zwijgen in de gemeente, maar alleen voor zichzelf en tot God spreken. *"Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, en laat één uitleg geven. Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken."* (1 Cor. 14: 27, 28). Aan al deze teksten kunt u zien dat het de persoon zelf is die in

tongen spreekt en dat wij het gebruik van deze gave altijd kunnen beheersen.

Daarom geeft Paulus allerlei regels om de *goede orde* in de gemeente terug te brengen. Als het alleen de Heilige Geest was, die sprak en alles uitdeelde, buiten de wil van de mensen om, dan kon Paulus niet schrijven hoe het gedaan moest worden. Wij geven in geloof de leiding van elke samenkomst in handen van de Heilige Geest, maar dan handelen wij en spreken wij naar de aanwijzingen van Gods Woord. Zo komen wij tot een volmaakte samenwerking van Gods Geest met onze geest. De geesten van de profeten zijn aan de profeten onderworpen (1 Cor. 14: 32), met andere woorden: *onze geestelijke mens is aan onze wil onderworpen.*

God wil niet dat wij onszelf op ons gevoel laten drijven en allen maar door elkaar spreken en dan zeggen: Het is alles de Heilige Geest! *"Want God is geen God van wanorde, maar van vrede."* (1 Cor. 14: 33). Daarom zegt Paulus ook dat wij geen kinderen in het verstand moeten zijn (vers. 20). Het verstand moet terzijde gezet worden om de vervulling met Gods Geest te kunnen

ontvangen, maar God wil dat wij de gaven van de Geest *verstandig* zullen gebruiken. "Belemmert het spreken in tongen niet. Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden." (1 Cor. 14: 39, 40).

Voorbede

Het bidden in tongen is ook de beste vorm van bidden voor anderen. Als wij bidden met ons verstand, kan het heel goed zijn dat wij buiten de wil van God bidden. Dat wij met ons bidden *Gods* plan trachten om te buigen naar *ons* plan. Daarom komt de Heilige Geest ons te hulp en leert ons volmaakt bidden naar Gods wil. "En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar den wil van God voor de heiligen pleit." (Rom. 8: 26, 27). De Heilige Geest doorzoekt en kent onze harten, maar kent ook de wil van God. "Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods." (1 Cor. 2 : 10b). "Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods." (vers. 11 b). " Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door den Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken." (1 Cor. 2 : 13).

Zo is het bidden in tongen de volmaakte vorm van voorbede. Paulus schrijft dat wij met volharding zullen bidden in de Geest voor alle heiligen. "*En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in den Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken.*" (Eph. 6 : 18, 19). Laten wij niet veronachtzamen te bidden in de Geest voor hen die het evangelie uitdragen, vooral voor hen die naar nieuwe gebieden worden uitgezonden, voor hen die op moeilijke posten staan, vaak in grote eenzaamheid of in landen waar vervolging en verdrukking heerst.

Het wapen

In de strijd tegen de machten van satan is het bidden in tongen een sterk wapen. In de brief aan de Epheziërs wordt het genoemd bij de wapenrusting Gods. Alleen door de vervulling met Gods Geest beseffen wij wat Paulus bedoelt als hij leert: *"Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten."* (Eph. 6 : 12). Hoe machtig dit wapen van het bidden in tongen is, beseft iedereen, die het als een zwaard

Laat iedereen die zoekt naar de vervulling met de Heilige Geest wel weten dat het niet iets vreemds is wat ons overweldigt, maar dat de nieuwe geest die in ons is door de wedergeboorte, bij de vervulling tot volheid komt.

leert hanteren. Hoeveel malen hebben wij de duivelen zien terugdeinzen voor het met gezag gebruiken van de tongentaal. Bij het binden van machten en het uitdrijven van boze geesten, in de Naam van Jezus, is dit wapen onontbeerlijk. Bij de wapenrusting Gods worden ons maar twee aanvalswapenen genoemd, n.l. het zwaard des Geestes, Gods Woord en het bidden in de Geest, bidden in tongen (Eph. 6 : 17, 18).

De kracht

De belofte van Jezus was: "Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt." (Hand. 1: 8). Deze kracht van de Heilige Geest is *geen zaak van ons gevoel*. Hoeveel mensen zoeken naar de Geestesdoop en menen dat zij eerst de Geest moeten voelen en daarna pas in tongen kunnen spreken. Eigenlijk staat er in de grondtekst: "Gij zult kracht ontvangen

wanneer de Heilige Geest over u gekomen is." Die kracht van de Heilige Geest wordt namelijk openbaar, nadat wij vervuld zijn. Wij worden krachtige getuigen van Jezus. De kracht wordt openbaar door het gebruiken van de negen gaven. Op de pinksterdag werd de kracht openbaar toen allen in tongen gingen spreken en Petrus begon te prediken, waardoor drieduizend zielen werden gered. Daarna werden zieken genezen en demonen uitgedreven. Dit was de kracht en allerminst gevoel. Laat iedereen die zoekt naar de vervulling met de Heilige Geest wel weten dat het niet iets vreemds is wat ons overweldigt, maar dat de nieuwe geest die in ons is door de wedergeboorte, bij de vervulling tot volheid komt. *"Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren."* (1 Joh. 5 : 1). Die heeft de Geest van Jezus Christus ontvangen, de Geest van het zoonschap, waardoor wij God kennen als onze

Vader. Door deze Geest behoren wij Hem toe (Rom. 8 : 9).

Er zijn vele mensen die menen, dat de gaven en krachten, de wonderen en tekenen van de Heilige Geest alleen maar nodig waren voor de eerste tijd, toen de gemeente nog op gang moest komen.

Deze geest die dus in ons woont, gaat ons tot overstromens toe vervullen, als wij gedoopt worden in of met de Heilige Geest. Daarom zegt Jezus ook van de gelovigen: *"Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien."* (Joh. 7 : 38b). De bron is niet buiten ons, maar binnen in ons.

Een niet wedergeboren mens kan dit niet ontvangen. *"Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is."* (1 Cor. 2: 14).

Door het bidden in tongen worden wij "Naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt ... door zijn Geest in de inwendigen mens." (Eph. 3 : 16). Deze Geest wil ons leiden tot alle volheid Gods (Eph. 3 : 19). "Totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van den wasdom der volheid van Christus." (Eph. 4 : 13). Deze kracht die in ons werkt, is bij machte oneindig

veel meer te doen dan wij bidden of beseffen (Eph. 3 : 20). Het is dezelfde kracht die Jezus uit de doden heeft opgewekt en Hem heeft gezet aan de rechterhand Gods in de hemelse gewesten, boven alle overheden en machten (Eph. I : 19-20). Deze opstandingskracht heeft ons ook nu reeds gezet in de hemelse gewesten met Christus (Eph. 2 : 6). Zij geeft ons nu reeds macht over alle demonen en wereldbeheersers. Ook wordt ons lichaam door deze kracht vernieuwd. "En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont." (Rom. 8: 11). Daarom is het goed dat mensen die naar goddelijke genezing zoeken, ook de vervulling met de Heilige Geest ontvangen. Deze kracht, die zelfs de dood overwon, is bij machte elke zwakte en ziekte en alle sterfelijkheid in ons te niet te doen.

Er zijn vele mensen die menen, dat de gaven en krachten, de wonderen en tekenen van de Heilige Geest alleen maar nodig waren voor de eerste tijd, toen de gemeente nog op gang moest komen. Zij beroepen zich op *"Tongen zullen verstommen."* (1 Cor. 13: 8). Maar wanneer zullen tongen verstommen en profetieën afgedaan hebben? Als het volmaakte gekomen is, als wij onze Heer zullen zien van aangezicht tot aangezicht, als wij Hem zullen kennen zoals wij zelf gekend zijn. *"Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben."* (I Cor. 13 : 12). *Totdat* wij Jezus zullen zien van aangezicht tot aangezicht, blijft het bidden in tongen de innigste verbinding met Hem voor elk kind van God. Zo blijft ook de bovennatuurlijke werking van al de gaven van de Geest de krachtigste verbinding met het Hoofd voor de gemeente, die Zijn lichaam is.

DE GAVE VAN VERTOLKING VAN TONGEN

Evenals de gave van tongen, is ook de gave van vertolking van tongen, bovennatuurlijk in zijn werking. *"Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil."* (1 Cor. 12: 11). Het is niet zo, dat men door de gave van vertolking van tongen, het gesprokene in tongentaal kan verstaan. *"Want wie in een tong spreekt ... niemand verstaat het."* (1 Cor. 14: 2). De tongentaal blijft een onbekende taal, ook voor degene die de gave van vertolking van tongen ontvangen heeft. Zo is de gave van vertolking van tongen niet een bekwaamheid om te vertalen, woordelijk weergegeven in de eigen taal, wat in een vreemde taal of tong gesproken is.

De gave van vertolking van tongen is de bekwaamheid om door inspiratie de inhoud weer te geven van een boodschap die in tongen werd geuit. Wat wij dus door deze gave weergeven is een vertolking, die niet altijd een letterlijke vertaling behoeft te zijn . . . Daarom, gaat u nooit met uw verstand deze dingen kritisch beoordelen. Neem alles in geloof. Het is de Heilige Geest die alles toedeelt. Het is een inspiratiegave. Een vertolking van tongen is een geïnspireerde uiting. Door deze gave spreken wij door de Heilige Geest geleid en weten van te voren niet welk woord het volgende zal zijn. Alles wat de Heilige Geest werkt, is tot stichting van de gemeente, daarom is de profetie belangrijker dan de tongentaal, *tenzij* het wordt uitgelegd. *"Wie profeteert, is meer dan wie in tongen spreekt, tenzij hij het ook uitlegt, zodat de gemeente stichting ontvangt."* (1 Cor. 14: 5b). Wanneer dus de tongentaal wordt vertolkt, is dat gelijk aan de profetie. Paulus wil dat wij er naar zullen streven om zoveel mogelijk *tot stichting van de gemeente* te zijn. *"Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente. Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij*

het moge uitleggen." (1 Cor. 14: 12, 13). Niemand behoeft onzeker te zijn of de gave van tongen en vertolking wel voor hem of haar bedoeld is. Gods woord zegt: *"Ik wilde wel dat gij allen in tongen spraakt."* (1 Cor. 14: 5).

"Derhalve moet hij die in een tong spreekt, bidden, dat hij (niet een ander) het moge uitleggen." (vers. 13). Gods woord maakt dus heel duidelijk dat de Heer wil dat wij allen deze gave bezitten en gebruiken. Laat niemand dus aarzelen om ook deze gave van de Heer te ontvangen. Laat hij niet een boodschap van de Heer uitspreken in tongen en verwachten dat een ander het zal vertolken.

Wie bidt, ontvangt (Matth. 7 : 8)

Als er een woord in de gemeente wordt gebracht in twee, ten hoogste drie tongen, dan moet er een vertolking worden gegeven. Is er niemand aanwezig die de gave van vertolking heeft, of gebruikt, dan moet men zwijgen in de gemeente. *"Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, en laat één uitleg geven. Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken."* (1 Cor. 14: 27). Hier wordt niet gesproken over tongen met vertolking, deze zijn niet beperkt tot twee of drie. Daarom is het beter te zwijgen dan door te gaan met het uitspreken van tongen in de gemeente *als er geen vertolker aanwezig is*. Het beste en het meest tot opbouw van de gemeente is zoals het in vers 13 staat: *"Derhalve moet **hij** die in een tong spreekt, bidden, dat **hij** het moge uitleggen."* (1 Cor. 14: 13). *Dezelfde* persoon die in tongen spreekt moet ook de vertolking brengen.

Zo komt er nooit verwarring en een ieder ontvangt een volle zegen. Soms leidt de Heer het zo, dat door een aanwezige de boodschap in tongen zowel als de vertolking wordt verstaan. Dit is als de Heer op een bijzonder persoonlijke wijze iemand wil toespreken. Wij maakten het eens mee dat een zuster voor het eerst in een samenkomst kwam waar deze gaven functioneren. Zij had de Heer gebeden haar duidelijk te willen maken of deze samenkomsten werkelijk

uit God waren, zij was vervuld van twijfel. Een vriendin, die zelf wonderbaar genezen en gedoopt was met de Heilige Geest, had haar meegenomen, maar zij had zoveel bedenkingen en men had haar gewaarschuwd, zodat zij niet wist wat zij geloven moest. In de aanbiddingsdienst sprak iemand een boodschap uit, geïnspireerd door de Heilige Geest, in tongen me (vertolking, waarin de Heer bijzonder tot háár sprak. De spreker had zonder het te weten zuiver Hebreeuws gesproken, met de vertolking in eigen taal. De vrouw was een joodse dame, die Hebreeuws verstond. Zij werd overtuigd door de Heilige Geest, doordat de Heer haar op bovennatuurlijke wijze toesprak en het bevestigde door de herhaling in de vertolking. Ook hebben wij meegemaakt dat de Heer een zeer ernstige en waarschuwendende boodschap sprak tot iemand die gekomen was met het doel de samenkomst te verstoren. Deze man, een theoloog, werd toen in het Latijns aangesproken, een taal die niemand verder in deze samenkomst verstond of sprak, maar hij had het op de universiteit geleerd. Hoewel deze man moest erkennen dat het alleen een wonder van God kon zijn dat iemand de beschikking kreeg van God deze taal te spreken zonder deze te hebben geleerd, met een zuivere vertolking in het Nederlands daar achteraan, heeft deze man zich niet bekeerd van zijn weg. Zo zien wij letterlijk gebeuren zoals de bijbel zegt: *"Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal Ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Heer. Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen."* (1 Cor. 14: 21, 22). Voor de één is het een teken waardoor hij wordt overtuigd en getrokken, voor de ander een teken wat tegen hem zal getuigen, door de verharding van zijn hart.

DE GAVE VAN PROFETIE

Dikwijls meent men dat de gave van profetie de bekwaamheid is om te prediken. In wezen is het iets heel anders. Een prediking wordt tevoren overdacht, naar aanleiding van Gods woord. Profeteren is de woorden

uitspreken die de Heilige Geest op dat ogenblik inspireert, terwijl men van te voren niets daarvan weet.

De gave van profetie is de van God gegeven bekwaamheid om in onze eigen taal een boodschap uit te spreken, uit het hart van God, voor het volk. Zo'n boodschap is altijd tot opbouw van de gemeente. *"Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend."* (1 Cor. 14: 3).

Wat is het heerlijk dat de Heer ons wil toespreken met bemoedigende, opbouwende woorden. Wat hebben wij deze bemoedigingen nodig in de wereld waarin wij leven, vol verdrukking en strijd. De satan gaat rond als een brullende leeuw en hij zal proberen de mensen tegen ons op te zetten en ons het werken voor de Heer en het getuigen onmogelijk te maken. Komen wij dan in een samenkomst, waar de gaven van de Geest worden gebruikt, dan ontvangen wij nieuwe kracht door de woorden des Heren, die Hij door middel van de profetieën of tongen met vertolking tot ons richt. Ook het vermanen, wat de Heer doet, is niet een dreiging met oordelen of vervloeking, maar veeleer een aansporing om in de kracht van Jezus Christus voort te gaan, meer in de overwinning te gaan staan, meer te strijden en te getuigen. Misschien zegt u dat in de bijbel toch vele profetieën te lezen zijn van oordeel en straf. Inderdaad, de Heer spreekt veel over duisternissen en oordelen die zullen komen, maar niet voor de kinderen van God. Voor hen is alle straf door Jezus weggedragen en zij mogen Zijn gerechtigheid dragen en in Zijn overwinning staan tegenover al de werken van de boze. *"De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden."* (Jes. 53: 5b). Hoe groot is de liefde van God voor Zijn schepselen. Alle straf over de zonde heeft Jezus voor ons gedragen en wij ontvangen nu alleen zegen en goede gaven van onze God. Alles wat de 29 Heilige Geest schenkt is tot onze zegen en opbouw. Hoeveel malen mochten wij, als wij ontmoedigd door allerlei strijd en teleurstelling in de samenkomst kwamen, weer helemaal

bemoedigd en blij worden, door de liefdevolle woorden van de Heer die Hij sprak in de aanbiddingsdienst. "Alles moet tot stichting geschieden" (1 Cor. 14: 26b) Hieraan kunnen wij de profetieën van de Heer altijd proeven, zij hebben deze drie eigenschappen: stichtend, vermanend, bemoedigend. Stichtend wil zeggen: gericht op de opbouw van het geloof, vermanend is aansporend tot hoger doel, bemoedigend is moed gevend en ook, zoals de oude vertaling het noemt: vertroostend. Lees de bemoedigende toon in de boodschap van God in Luc. 1: 13-17 en 28-38! Deze beide boodschappen van God werden uitgesproken door een engel. In Luc. 1: 42-45 lezen wij de opbouwende woorden die Elisabeth door de Heilige Geest tot Maria spreekt. Verder lezen wij in vers 46-55 een wonderbare lofprijzing door Maria geuit. Als wij deze vergelijken met de lofzang van Hanna, de moeder van Samuël, in 1 Samuël 2 : 1-10, dan proeven en herkennen wij dat het dezelfde Geest is die inspireert. Na de geboorte van Johannes de dooper, wordt zijn vader Zacharias vervuld met de Heilige Geest en begint te profeteren. In Luc. 1 : 67 -79 lezen wij zijn geïnspireerde uiting die met een lofprijzing begint en overgaat in een profetisch woord over het kind. Dit is een voorbeeld van een zegening over een klein kind, evenals in Luc. 2: 29-35 over het Kind Jezus. Voorbeelden van profetieën uit de bijbel *"Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, nadat zijn werk is. Ik ben de Alpha en de Oméga, de eerste en de laatste, het begin en het einde. Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens ... "* (Openb. 22: 12-14). *"Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand."* (Jes. 41 : 10). *" ... Maar gij zult juichen in den Here, u beroemen in den 30 Heilige Israëls. "* (Jes. 41 : 16b). *„0, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk ... Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve."* (Jes. 55: 1-3). *"En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet."* (Openb. 22 : 17b).

Er is niets wat zozeer ons geloof versterkt en ons bemoedigt als het luisteren naar de woorden van de Heer. Er zijn er die zeggen dat de Heer in het Nieuwe Verbond niet meer in de "Ik" -vorm tot Zijn volk spreekt, maar in de bijbel lezen wij dat de Heer ook in het Nieuwe Testament spreekt op dezelfde wijze als vroeger. Door de Heilige Geest geïnspireerd, herhaalt Petrus op de pinksterdag de woorden van Joël: *"En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; ... IK zal in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in den hemel boven en tekenen op de aarde beneden."* (Hand. 2 : 17, 18, 19). Bij de verschijning aan Paulus op weg naar Damascus spreekt de Heer: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? . . *"Ik ben Jezus, dien gij vervolgt."* (Hand. 9: 4b, 5). Later openbaart de Heer Zich in een gezicht aan Ananias en zegt: *"Ga, (naar Saulus) want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls; want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet ter wille van mijn naam."* (Hand. 9: 15). Zo ook krijgt Petrus een gezicht en een woord van de Heer, wanneer hij geroepen wordt om het evangelie aan de eerste groep uit de heidenen te verkondigen. De Geest spreekt tot Petrus: *"Zie, twee mannen zoeken naar u; sta dan op, ga naar beneden en reis, zonder bezwaar te maken, met hen mede, want Ik heb hen gezonden."* (Hand. 10 : 20). Soms is het een engel, soms een mens, die de boodschap brengt, maar het zijn woorden van de Heer: Zo spreekt de Heer. *"Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie."* (Openb.19:10b). 31

Het zich richten naar profetieën

De profetieën speelden een belangrijke rol in het leven van de eerste christenen. Paulus schrijft aan Timótheüs dat hij zich moet richten naar de profetieën die over hem zijn uitgesproken; als hij dit niet doet zal zijn geloof schipbreuk lijden. *"Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn kind Timótheüs, overeenkomstig de profetieën, die vroeger aangaande u zijn uitgesproken, opdat gij, u daarnaar richtend, den goeden strijd strijdt met geloof en met een*

goed geweten. Omdat sommigen dit hebben verworpen, heeft hun geloof schipbreuk geleden." (1 Tim. 1 : 18, 19). Zelf weet Paulus zich gezonden door de woorden van de Heer. "En terwijl zij vastten bij den dienst des Heren, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb." (Hand. 13: 2). "Want zo heeft de Here geboden: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij tot heil zoudt zijn tot aan het uiterste der aarde." (Hand. 13: 47).

Geen waarzeggerij

God geeft ons de geestelijke gaven voor geestelijke zaken. Misbruik die gaven niet als een soort waarzeggerij. Het wordt soms gebruikt om leiding aan anderen uit te delen zoals b.v. wanneer u moet vasten, wie u trouwen moet, enz. alsof degene die de gaven van de Geest bezit een middelaar is. Men is dikwijls geneigd om over allerlei zaken het woord van God te vragen. Laat u nooit verleiden om uw gaven op deze wijze te misbruiken. Dit leidt alleen tot fanatisme en tot overheersing van de een over de ander. Er zijn kringen waar degene die de gaven bezitten alles te zeggen hebben, zij overheersen de hele gemeente. Alles wat "gavendragers" of "profetessen" uitspreken, wordt aangenomen als het woord van de Heer, waaraan iedereen angstvallig gehoorzaamt. De vreselijkste toestanden komen daaruit voort. Daarvoor is de gave van profetie niet gegeven. De Heer wil ons allen persoonlijk leiden, doordat Hij Zijn wil in ons hart bekend maakt. Voor ons, kinderen van het Nieuwe Verbond geldt dit woord: *"Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een 32 God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn."* (Jer. 31: 33b, 34).

Door de Heilige Geest wil de Heer aan elk van Zijn kinderen persoonlijk Zijn leiding en Zijn wil openbaren, zonder tussenpersoon. Wel wil de Heer ons dikwijls door een woord in de aanbiddingsdienst bevestigen, dat datgene wat Hij in ons hart gelegd heeft waarlijk Zijn wil is. Als wij allen er naar streven om de gaven van de Geest te ontvangen en goed te gebruiken, zullen wij nooit

tot deze mistoestanden komen als boven beschreven. Mogen allen profeteren? Gods Woord zegt: *"Ik wilde wel dat gij allen in tongen spraakt, maar liever nog, dat gij profeteerdet."* (1 Cor. 14: 5). De Heer wil dus het liefst dat wij allen profeteren. Ook maakt Gods woord het duidelijk dat wij allen kunnen profeteren. *"Want Gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking er door ontvangen."* (1 Cor. 14: 31).

Het verlangen van God wordt hier dus zeer duidelijk gemaakt. De Heer wil graag dat wij allen zullen profeteren en Hij geeft ons ook de bekwaamheid zodat wij het allen kunnen doen.

De bediening niet hetzelfde als de gave

De gave van profetie maakt ons niet tot een profeet. Een profeet is een persoon met een speciale bediening. In Ephese 4 worden de vijf bedieningen genoemd, die de Heer heeft aangesteld om het Woord van God te prediken in de gemeente. *"En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus."* (Eph. 4 : 11).

De bediening van de profeet is o.a. om een prediking of lering te brengen in de gemeente naar aanleiding van een openbaring of inzicht in Gods Woord. In de gemeente van Corinthe was verwarring ontstaan. Vele mensen meenden dat zij profeten waren. Zij wilden allen een prediking brengen in de samenkomst, maar konden daarbij niet wachten tot de ander uitgesproken was. Dit was niet meer een streven om zo goed mogelijk de gemeente te stichten, maar een drang om elkander te overtroeven. In deze gemeente moest het spreken van de profeten tot de goede orde worden teruggebracht. Daarom schrijft Paulus: *"Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. Maar indien aan een ander die daar gezeten is, een openbaring ten deel valt, moet de eerste zwijgen."* (1 Cor.

14: 29,30). Hieraan kunt u zien dat de Heer Zijn woorden en openbaringen in de samenkomst van de gemeente wil geven.

Wat men in de gemeente aan openbaringen, die men thuis ontvangen heeft, meent te moeten brengen, dient te worden beoordeeld of dit uit God is. Wat de gave van profetie echter betreft: niet alleen de profeten, maar allen kunnen profeteren. Niet door elkaar maar één voor één, de een na de ander. Niemand hoeft te zeggen: Ik kon niet wachten met het uitspreken van een profetie, ik moest op dat moment het uitspreken, de Heilige Geest dwong mij daartoe. Ik zeg u: God is een God van orde en wil niet dat wij dóór het profeteren of prediken van een ander heen, met onze boodschap komen. Wij moeten wachten tot de ander uitgesproken is. *"Want gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking er door ontvangen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede."* (1 Cor. 14: 31-33).

In de gemeente van Corinthe waren mensen, die zichzelf tot profeet of profetes uitriepen en alleen verwarring brachten, maar geen opbouw. Daarom schrijft Paulus: *"Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wèl weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is."* (1 Cor. 14: 37).

De vrouw in de gemeente

Als wij uit dit alles zien in welk een verwarring Paulus weer de goede orde tracht terug te brengen, dan verstaan wij ook beter waarom Paulus de vrouwen het spreken in de gemeente verbiedt. Het was vanwege de grote wanorde die daar heerste en het elkander willen overheersen, dat vooral de vrouwen tot de orde moesten worden geroepen en zelfs verwezen naar de wet (1 Cor. 14: 34). Paulus schrijft op vele plaatsen in zijn brieven, dat kinderen Gods vrij zijn van de wet. *"Want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade."* (Rom. 6:

14b). " ... *Dat de wet niet gesteld is voor den rechtvaardige, maar voor de wettelozen en tuchtelozen, voor goddelozen en zondaars.*" (1 Tim. 1 : 9).

Doordat zij niet geestelijk waren, maar vleeselijk (1 Cor. 3 : 2b), moest Paulus door allerlei voorschriften de orde en de harmonie in de gemeente herstellen. Wanneer wij geestelijk zijn en ons volkomen door de Heilige Geest laten leiden, dan is er geen andere wet meer dan de leiding van de Heilige Geest. "*Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus vrij gemaakt van de wet der zonde en des doods.*" (Rom. 8 : 2).

Voor de geestelijke mens is er geen verschil tussen man en vrouw, maar zal geen van beiden de ander overheersen. Als de Geest de leiding heeft, zal ieder op de plaats waar God hem of haar gesteld heeft, er naar streven om zo goed mogelijk de gemeente te dienen. "*Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.*" (Gal. 3: 26). Voor de geestelijke mens is er geen verschil in man of vrouw *en valt dus ook het verbod om te spreken weg.*

In de tijd van Handelingen waren er ook profetessen die hun plaats in de gemeente innamen (Hand. 21 : 9).

In geloof

Veelal wordt gemeend dat men moet wachten op een drang van de Heilige Geest, voordat men kan profeteren. Maar Gods Woord zegt: *Gij kunt allen één voor één profeteren.* Wij behoeven nergens meer op te wachten, maar mogen in geloof handelen op het Woord van God. "*Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden.*" (1 Cor. 14: 26). De Heilige Geest geeft aan ieder iets, alles tot stichting van de gemeente. Nu gaat het er om of wij de Heer vertrouwen op

Zijn woord en in geloof datgene wat wij ontvangen hebben, uitspreken in de gemeente.

Het gebruiken van alle gaven van de Geest, maar vooral het profeteren, is handelen in geloof. In Romeinen 12 wordt het één en ander gezegd over de bedieningen en de gaven, maar speciaal van het profeteren staat er dat het is door geloof *"Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is: profetie, naar gelang van ons geloof."* (Rom. 12 : 6).

Het profeteren van de aartsvaders over hun zonen en kleinzonen, aan het eind van hun leven, wordt ons in de Hebreeënbrief vermeld bij de daden van de geloofshelden. *"Door het geloof heeft Izaäk aan Jakob en Ezau zijn zegen gegeven, ook voor de toekomst."* (Hebr. 11 : 20). *"Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven ieder der zonen van Jozef gezegend."* (vers. 21). Niemand behoeft bevreesd te zijn. Als wij God bidden om een woord dan is Hij de goede Vader die Zijn kinderen geen stenen geeft voor brood. *"Want een ieder die bidt, ontvangt."* (Matth. 7 : 8). *"Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om een brood vraagt, hem een steen geven?"* (vers. 9). *"Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden."* (vers. 11). Wij moeten de Heer voor deze dingen vertrouwen. Christus woont in ons. Hij is het Woord Gods (Joh. 1: 1 : 14). *"Niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij ."* (Gal. 2 : 20b).

Onder het Oude Verbond was alles niet zo eenvoudig. Wij lezen van de profeet Bileam, dat hij eerst de berg opklimt om een ontmoeting met de Heer te hebben en pas daarna kan hij het woord spreken wat God in zijn mond legt (Num. 23). Mozes beklom de Sinäï om temidden van vuur en geweld, van rook en aardbeving het woord Gods voor Israël te ontvangen (Ex. 19 en 20). Maar, prijst God, wij behoeven niet meer tot de hemel op te klimmen om de woorden Gods van boven te halen; het "Woord Gods", Jezus, is tot ons afgedaald. Door de uitstorting van de Heilige Geest is het Woord voor eeuwig

in ons hart gelegd. *"Zeg niet in uw hart: Wie zal ten hemel opklimmen? namelijk om Christus te doen afdalen; of: Wie zal in den afgrond nederdalen? namelijk om Christus uit de doden te doen opkomen. Maar wat zegt zij? (het geloof:) Nabij u is het woord in uw mond en in uw hart."* (Rom. 10 : 6b-8).

Het is raadzaam dat wij voor het uitspreken van een profetie ons geloof opbouwen *en ons reinigen van eigen willen en denken, door het bidden in de Geest.*

Veracht de profetieën niet

Wij mogen vooral de profetieën niet onbelangrijk achten. *"Dooft den Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede."* (1 Thess. 5 : 19, 20). *Toetsen is: vergelijken met de bijbel.* Ga nooit toetsen of beoordelen naar uw eigen gevoel of verstand. Wij moeten hier heel voorzichtig mee zijn. Wanneer wij de profetieën, door Gods Geest geïnspireerd, verwerpen of minachten, dan doven wij de Heilige Geest uit. Het is beter om alles kinderlijk eenvoudig van de Heer aan te nemen, dan dat wij één woord van God zouden verwerpen, waardoor wij de Geest zouden bedroeven en uitdoven. Vertrouw er op dat de Heilige Geest alles uitdeelt zoals Gods Woord het zegt: *"Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil."* (1 Cor. 12 : 11). *"Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit den wil van een mens, maar, door den heiligen Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken."* (2 Petr. 1 : 20, 21).

Wanneer iets niet terstond begrepen wordt, vraag aan de Heilige Geest het u te verklaren, Hij is de Auteur. Hij zal alles duidelijk maken. Het is wonderbaar om er op te letten hoe de Heer Zijn woorden letterlijk in vervulling doet gaan. God staat achter Zijn woorden en Hij volvoert ze ook. *"Ik waak over mijn woord om dat te doen."* (Jer. 1 : 12). *"En wij achten het profetische woord*

daarom des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten." (2 Petr. 1 : 19).

Ook de profeten van het Oude Verbond hebben geprofeteerd *om ons, de gemeente van de eindtijd, te dienen.*

"Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welken of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna. Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door den Heiligen Geest, die van den hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan." (1 Petr. 1 : 10-12).

Streeft er naar om te profeteren De Heer wil dat de woorden van God veelvuldig zullen 'klinken op aarde in deze eindtijd. Wij lezen dit op vele plaatsen in de bijbel. *"En uw zonen en uw dochters zullen profeteren."* (Hand. 2 : 17b). *"Ja zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren."* (vers. 18). Het is zelfs in zekere zin waar, dat God wordt opgehouden om Zijn plannen te volvoeren, als er niemand meer gevonden wordt die de woorden Gods spreekt. *"Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten."* (Amos 3 : 7).

Aan alles wat gebeurt in onze tijd, kunnen wij zien dat de tijd ten einde spoedt, zowel in wat gebeurt in de gemeente, als in wat gebeurt in de wereld. De Heer doopt dagelijks met Geest en vuur en steeds meerderen profeteren, over de gehele wereld.

Niet profeteren voor ons zelf

Misbruik de gave van profetie niet, door voor uzelf woorden te gaan uitspreken. De Heer geeft dit weleens en dat is heerlijk, maar wij moeten hier geen gewoonte van maken of leiding zoeken langs deze weg. Wij moeten de gaven gebruiken voor het doel waar God ze voor gegeven heeft, n.l. *tot stichting van de gemeente*. Soms gebruikt de Heer de profetie om de ongelovige te overtuigen. *"Maar als allen profeteren (of tongen met vertolking spreken wat hieraan gelijk is) en er komt een ongelovige of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is."* (1 Cor. 14: 24, 25).

Het is duidelijk gebleken dat die gemeenten vol zijn van de kracht van God, waar men begint met een aanbiddingsdienst, waarin men door Gods Geest geïnspireerd de woorden des Heren uitspreekt en men antwoordt met lofprijzing om Hem te eren. Is het niet de hoogste vorm van aanbidding, als wij met eerbied luisteren naar de woorden die Hij tot ons spreekt? De gave van profetie is voor alle vervulde gelovigen *"Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren."* (1 Cor. 14: 1). *"Ik wilde wel dat gij allen in tongen spraakt, maar liever nog, dat gij profeteerdet."* (vers. 5). *"Want gij kunt allen één voor één profeteren opdat allen lering en allen opwekking er door ontvangen."* (vers. 31). *"Zo dan, mijn broeders streeft er naar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet."* (vers. 39). *"Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden."* (vers. 40).

DE OPENBARINGSGAVEN

De eerste drie gaven die wij bespraken, waren de uitingsgaven. De tweede groep noemen wij de openbaringsgaven. Deze gaven werken door Goddelijke openbaring.

1. De gave van het woord van kennis.
2. De gave van het woord van wijsheid.
3. De gave van het onderscheiden van geesten.

Wij bestuderen ze in deze volgorde, vanwege hun aard en werking.

DE GAVE VAN HET WOORD VAN KENNIS

De gave van het woord van kennis is een bekwaamheid die de Heilige Geest ons geeft, waardoor wij in staat zijn om een openbaring van God te ontvangen van iets dat aan ons natuurlijk verstand niet bekend is. Deze bekwaamheid is niet een vergrote menselijke kennis die wij door studie zouden kunnen verkrijgen; ook kennis van de bijbel kan men door studie met het natuurlijk verstand verzamelen. Deze kennis is ons van weinig waarde, als de Heilige Geest het Woord niet levend maakt. Het waren o.m. de schriftgeleerden, die de Here Jezus hebben vervolgd en gedood. *"Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend."* (2 Cor. 3 : 6b). *"Waar blijft de wijze? Waar de schriftgeleerde? Waar de redetwister van dezen tijd? Heeft God niet de wijsheid der wereld tot dwaasheid gemaakt?"* (1 Cor. 1 : 20).

Geen helderziendheid

De gave van het woord van kennis is ook geen helderziendheid of waarzeggerij, want dit is uit de duivel. Wanneer een waarzegger of helderziende op bovennatuurlijke wijze allerlei dingen weet te openbaren en

de toekomst "leest", dan kunt u er zeker van zijn dat het een geest van satan is die deze openbaringen geeft. De duivel wil door middel van helderzienden en waarzeggers u brengen in een toestand van *zwaarmoedigheid en angst* en u zo vernietigen naar geest, ziel en lichaam. Gods Woord verbiedt heel duidelijk ons met deze dingen in te laten. (Lev. 19: 31; 20 : 6; Deut. 18: 10-12). "*Want ieder die deze dingen doet, is den Here een gruwel.*" (Deut. 18 : 12).

Geen psychologie

De gave van het woord van kennis is ook geen psychologie. Een onbekeerd mens kan psychologie studeren. Door deze studie tracht men het zielenleven van een mens te doorgronden en eventuele conflicten uit de weg te ruimen. Dit is zeker een lofwaardig streven. Voor een kind van God is er echter een betere weg. Alleen de Heilige Geest kan de geest en de ziel van een mens volkomen doorgronden. Het is God alleen die alle noden en gebondenheden van elk mens kent. Hij is ook de Enige die in alle omstandigheden helpen en verlossen kan. "*Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods.*" (1 Cor. 2 : 10b).

De Goddelijke kennis

De Heilige Geest geeft ons niet de Goddelijke kennis, want dan zouden wij door deze gave alwetend zijn. Wat ons wordt medegedeeld, is de gave van het woord van kennis. Dit is een bekwaamheid om juist dat deel van de Goddelijke kennis te ontvangen dat wij nodig hebben om te weten, hetzij voor onszelf, hetzij om anderen te helpen. Daarom spreekt de bijbel over "*het woord der kennis*" (St.vert.). In de nieuwe vertaling staat "*met kennis te spreken*", maar dit is niet duidelijk vertaald.

Het woord van kennis wordt ons door de Heilige Geest medegedeeld. Hij maakt iets bekend in ons hart. Het is dus ontvangen voordat het uitgesproken wordt, in tegenstelling met de gave van profetie, waarbij wij het woord pas weten als het uitgesproken is. Het is een openbaringsgave. De dingen die de

Heer ons door deze gave openbaart, kunnen betrekking hebben op stoffelijke zowel als op geestelijke zaken, op dingen in verleden, heden of toekomst. Heel dikwijls openbaart God ons de ziekten van de mensen, soms ook de zonden of gebondenheden die de genezing in de weg staan, of ook waardoor iemand belemmerd wordt om de vervulling met de Heilige Geest te ontvangen. Wij zien ook in het Oude Testament deze gave in werking.

Jozef

Bij Jozef werkte deze gave door middel van uitlegging van dromen. Jozef werd door God gebruikt om de grote hongersnood, die komen zou, aan de Farao van Egypte bekend te maken, waardoor een groot volk werd gered van de hongerdood (Gen. 41: 25-32). Geen van de geleerden en wijzen van Egypte kon de uitlegging van Farao's bijzondere droom geven, maar nadat Jozef, de gevangene slaaf, uit de kerker was gehaald en bij de Farao gebracht, vertelde hij door Goddelijke openbaring de betekenis van Farao's dromen. Farao zei nadat hij zijn dromen had verteld: *"En ik heb dit den geleerden gezegd, maar er is niemand, die het mij kan verklaren. Toen zeide Jozef tot Farao: Farao's dromen zijn één; God heeft Farao bekend gemaakt, wat Hij zal doen."* (Gen. 41: 24,25). Nadat Jozef de betekenis van de dromen had verteld, moesten Farao en zijn dienaren erkennen dat het wijsheid van Gods Geest was, die in Jozef werkte. *"En Farao zeide tot zijn dienaren: Zouden wij iemand kunnen vinden als dezen, een man, in wien de Geest Gods is? En Farao zeide tot Jozef: Aangezien God u dit alles bekend gemaakt heeft, is er niemand zo verstandig en wijs als gij."* (Gen. 41: 38, 39).

De wijsheid en kennis Gods heeft alle wijsheid van mensen tot dwaasheid gemaakt.

Daniël

Aan Daniël had God wel bijzonder veel bekend gemaakt door dromen en gezichten. Veel over de tijden der volkeren, over de eindtijd, de antichrist

("De gruwel der verwoesting, waarvan door den profeet Daniël gesproken is" Matth. 24: 15), het Koninkrijk Gods dat komen zal, om aan alle wereldrijken een einde te maken. Verschillende dromen worden ons beschreven, die koning Nebukadnezar kreeg, welke geen enkele wijze of geleerde, geen tovenaars of bezweerders kon verklaren. In Daniël 2 : 26-45 lezen wij dat zowel de droom van Nebukadnezar als zijn uitlegging aan Daniël werd getoond, niet omdat hij meer verstand zou hebben dan de wijzen van de wereld, "Maar er is een God in den hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnezar bekend gemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal." (Dan. 2: 28). Toen Nebukadnezar hoogmoedig was geworden, had God een oordeel in de zin, om hem tot verootmoediging te brengen. Door een droom, waarvan Daniël, door een woord van kennis, de betekenis ontving, werd aan Nebukadnezar medegedeeld, welk oordeel God over hem besloten had. Nog trachtte Daniël door een wijze raad, een woord van wijsheid (Dan. 4 : 27) de koning een weg te wijzen waarop hij dit vreselijk oordeel zou kunnen ontgaan, maar de koning volhardde in zijn hoogmoed en het oordeel voltrok zich na korte tijd (Dan. 4: 28-36). Door al deze openbaringen had God zich op een machtige wijze aan Nebukadnezar bekend gemaakt en door hem ook aan al de volkeren van de wereld, door de brief die Nebukadnezar schreef aan al de volken, natiën en talen, die op de aarde woonden (Dan. 4) en die hij besloot met: "Nu roem, verhef en verheerlijk ik, Nebukadnezar, den Koning des hemels, wiens werken alle waarheid en wiens paden recht zijn, en die hen die in hoogmoed wandelen, vermag te vernederen." (Dan. 4: 37).

Later werd aan koning Belsazar een oordeel aangezegd door een hand die woorden schreef op de wand van het koninklijk paleis. Geen van de wijzen en waarzeggers kon de koning vertellen wat de vreemde woorden, die op bovennatuurlijke wijze op de wand waren geschreven, betekenden. Dan werd Daniël weer tot de koning gebracht en hij ontving door Goddelijke openbaring de betekenis van het schrift op de wand, waarin God bekend maakte dat Hij aan de goddeloze regering van Belsazar een einde maakte.

Samuël

Bij de profeet Samuël, de ziener, lezen wij (I Sam. 9 : 15 -27 en Sam. 10) hoe God hem openbaarde dat Saul de toekomstige koning zal zijn, ook dat Saul tot hem zal komen en op welke tijd. Ook zijn bezorgdheid over de zoekgeraakte ezelingen, waar deze ezelingen waren en verder wat hem zal wedervaren, als hij van Samuël zal zijn weggegaan. Nog vele andere dingen werden aan Samuël geopenbaard, reden waarom men hem ook ziener noemde. Ook bij andere profeten zien wij deze openbaringen van de Heilige Geest. Dikwijls lezen wij de uitdrukking "*Het woord des Heren kwam tot hem*" (1 Kon. 17 : 2; 8 e.a.). Over het algemeen is het geen hoorbaar geluid waarmee de Heer tot ons spreekt, maar het woord des Heren komt tot ons *in ons hart*.

Elia

Door een woord van kennis wist Elia dat God hem in de tijd van droogte en hongersnood wilde beschermen en voeden aan de beek Krith. De raven brachten hem daar brood en vlees en hij dronk uit de beek. Later, toen de beek uitdroogde, maakte de Heer hem bekend dat hij naar Sarfath moest gaan, waar de Heer een weduwe had beschikt om hem te verzorgen (I Kon. 17 : 2-9). Ook bij Elisa zien wij allerlei openbaringen door de Heilige Geest. Wanneer de knecht van Elisa hem wil bedriegen, zegt hij, nadat hij Naäman achterna was gegaan en door leugens zich allerlei schatten had toegeëigend: "*Ben ik in de geest niet meegegaan, toen die man zich omkeerde van zijn wagen af u tegemoet? Was het de tijd om dat zilver aan te nemen of om klederen aan te nemen of olijfbomen en wijngaarden, schapen en runderen, slaven en slavinnen?*" (2 Kon. 5 : 26).

God openbaart aan Elisa niet alleen wat Gehazi gedaan had, precies hoe het gegaan was en wat hij had aangenomen, maar ook de gedachten en plannen die in het hart van zijn knecht waren opgekomen. Wanneer een vijandige koning in strijd was met het volk van Israël, openbaarde de Heer aan Zijn

knecht Elisa telkens de plaats waar het vijandige leger wilde aanvallen. De plannen die de koning van Aram in zijn slaapkamer besprak, werden door God aan Elisa bekend gemaakt (2 Kon. 6: 12). Dan werd er een sterk leger gezonden naar de plaats waar Elisa verbleef. Het leger van de koning van Aram omringde de stad, maar Elisa zag niet met zijn natuurlijk oog naar het leger van de vijand, maar hij zag met geestelijke ogen de legermachten van God die hem ter hulp werden uitgezonden en hij zei tot zijn knecht: *"Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn."* (2 Kon. 6 : 16). Dan bad Elisa voor zijn knecht dat God ook hem de ogen opende en ook deze kreeg dan een openbaring, een woord van kennis: *"Toen bad Elisa: Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie. En de Here opende de ogen van den knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa."* (2 Kon. 6 : 17).

Ook in het Nieuwe Testament zien wij vele voorbeelden van de gave van het woord van kennis in werking.

Jezus

Heel dikwijls lezen wij dat Jezus antwoordde op de gedachten en overleggingen des harten. *"Doch Jezus doorzag hun overleggingen en antwoordde en zeide tot hen: Wat overlegt gij in uw harten?"* (Luc. 5 : 22). Jezus kende Nathanaël en zei van hem: *"Zie, waarlijk een Israëliet, in wien geen bedrog is!"* (Joh. 1 : 48b). Nathanaël was verwonderd en zei: *"Van waar kent Gij mij?"* Dan antwoordde Jezus en zei tot hem: *"Eer Philippus u riep, zag Ik u onder den vijgeboom."* (Joh. 1: 49b). Door deze openbaringen kwam Nathanaël tot geloof en riep uit : *"Rabbi, Gij zijt de Zoon van God, Gij zijt de Koning van Israël!"* (Joh. 1 : 50).

Bij het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw vertelde de Heer haar de gehele toestand van haar leven (Joh. 4: 18), waardoor zij eerst zelf tot

geloof kwam en later ook velen uit de stad Samaria. *"En uit die stad geloofden velen der Samaritanen in Hem om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd alles wat ik gedaan heb."* (Joh. 4: 39). Vooral in het Johannes-evangelie zien wij zo duidelijk dat de Heer Zich helemaal liet leiden door openbaringen, zoals Hij ook zelf zei: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het den Vader zien doen; ... Want de Vader heeft den Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert."* (Joh. 5 : 19, 20). Jezus wist wie Hem verraden zou (Joh. 6 : 71). Jezus wist dat de ziekte van Lazarus zou leiden tot verheerlijking van de Zoon van God (Joh. 11: 4). Jezus wist dat Lazarus gestorven was, terwijl Hij nog vier dagreizen van hem verwijderd was (Joh. 11 : 11-17). Jezus kende de gedachten van de Farizeeën (Luc. 6 : 8; 5 : 22). Hij wist dat Hij bij de verlamde, die door het dak voor Hem was neergelaten, eerst de last van de zonden moest wegnemen en pas daarna hem moest doen opstaan, tot ontzetting van allen die het zagen (Luc. 5 : 20-26). 46 Petrus Het is door openbaring, een woord van kennis, dat Petrus wist van het bedrog van Ananias en Sapphira (Hand. 5 : 3-9).

Wanneer Petrus voor de eerste maal naar de heidenen werd gezonden om het evangelie te verkondigen, werd dit hem door een openbaring bekend gemaakt (Hand. 10: 11-16). Paulus Zo zien wij ook dat de apostel Paulus voortdurend door openbaringen werd geleid (Gal. 1 : 12). *Op grond van een openbaring wist hij na veertien jaar dat hij naar Jeruzalem moest gaan (Gal. 2 : 2). Het was door een woord van kennis dat Paulus wist dat de verlamde man te Lystra, die nooit had kunnen lopen, geloof had om genezing te ontvangen. "En Paulus keek hem scherp aan en zag, dat hij geloof had om genezing te vinden."* (Hand. 14: 9b).

Zie hoe de Heilige Geest Paulus leidde op zijn reizen, hem verhinderde in Asia te spreken, hem voortleidde tot Tróas en hoe God hem dan in een droom bekend maakte dat hij moest oversteken naar Macedonië. *"En Paulus kreeg in*

den nacht een gezicht; er stond een Macedonisch man, die hem toeriep: Steek over naar Macedonië en help ons." (Hand. 16: 9). Wanneer Paulus als gevangene per schip naar Rome werd vervoerd, wist hij door een woord van kennis dat het schip en de bemanning in gevaar zou komen. "Waarschuwde Paulus hen met deze woorden: Mannen, ik zie, dat de vaart met ongerief en grote averij gepaard zal gaan." (Hand. 27 : 10). Later, wanneer het noodweer inderdaad gekomen was, maakte God hem bekend dat allen die met hem op het schip waren, behouden zouden worden (Hand. 27 : 24).

In de Epheze-brief lezen wij dat het evangelie dat aan de heidenen wordt verkondigd, verborgen is geweest in God, tot op de tijd dat het aan Paulus en de andere apostelen en profeten is geopenbaard. God maakt bekend dat de heidenen medeerfgenamen zijn van de belofte in Christus Jezus. *"Daarnaar kunt gij bij het lezen u een begrip vormen van mijn inzicht in het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door den Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: dit geheimenis, dat de heidenen medeerfgenamen zijn, medeleden en mede-genoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie."* (Eph. 3: 4-6).

Voor ons allen

Niet alleen aan Paulus maar aan ons allen wil God de rijkdom van het evangelie door de Heilige Geest bekend maken. *"Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest."* (1 Cor. 2: 9,10).

Aan een ieder wil God door de Heilige Geest alles openbaren wat wij weten moeten in de bediening waarin God ons stelt. Jezus heeft gezegd: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze."* (Joh. 14: 12). Dit is niet een woord voor bijzonder

uitverkoren predikers, maar voor ieder die gelooft. Zoals aan Jezus alles uit het leven van de Samaritaanse vrouw werd getoond, met het doel haar tot geloof te leiden, zo ook wil de Geest ons alles openbaren om anderen te kunnen helpen.

Toen Ben Hoekendijk in Frans-Guyana was en voor het eerst van zijn leven in de Franse taal moest prediken, hielp de Heer hem op bijzondere wijze o.m. door hem veel openbaringen te geven over de mensen in de zaal. Hij schrijft: "Voor het eerst tijdens de samenkomst was het doodstil ... ik vergat de dingen om me heen, omdat de Heilige Geest begon te spreken tot mijn hart ... terwijl het doodstil was, vertelde ik door de microfoon wat de Heer mij openbaarde: "Het is een man - aan de linkerkant van de zaal- hij heeft pijn - links onder de maag - hij heeft nu pijn - hij is al jaren ziek - hij is geopereerd." Opeens wordt mijn nadrukkelijk spreken geïnterrumpeerd door een man die opstaat en roept: "Dat ben ik, dat ben ik!" Verbazing bij de mensen, een gemompel uit de schare. Hij komt naar voren en vertelt door de microfoon dat datgene wat de Heer mij openbaarde, letterlijk van toepassing was op hem. Hij had de beschreven pijn al 7 jaar, was geopereerd en had altijd pijn. Maar nu was de pijn weg. Ja, hij voelde 't goed! Hij was genezen! Gloire à Dieu! Gloire à Dieu! (Glorie voor God!) Deze man zat links in de zaal! Letterlijk en onmiddellijk was het geopenbaarde uitgekomen en de mensen verbaasden zich. Hier ziet een volk voor het eerst in haar geschiedenis de werking van de gaven van de Geest. En het raakt het diepst van hun hart. Dit is het antwoord op de honger van hun ziel. Hiernaar hebben ze altijd verlangd. Een levende God te dienen. Een blij evangelie te geloven! Wonderen in een godsdiensttoefening te zien! Een groot volk van duizenden zielen mocht deze jonge prediker tot de Heer leiden, omdat het volk kwam toestromen en iedereen sprak over de bovennatuurlijke dingen die God door zijn bediening deed.

In een samenkomst in Amsterdam kwam eens een vrouw naar voren voor genezing. Zij vertelde zelf dat er al veel voor haar gebeden was, maar zij genas niet. Broeder Karel Hoekendijk vroeg haar: "Zullen wij vragen aan de Heer of Hij openbaart wat de oorzaak is dat u maar niet geneest?" Ze stemde toe. Toen legde hij haar de handen op en de Heer openbaarde dat zij een wrok koesterde; er was een vrouw die haar veel verdriet had gedaan, die haar haar man had afgenomen, ze haatte deze vrouwen kon haar niet vergeven. Zij begon te huilen en zei: "Ja, zo is het, ik kan er niet van loskomen, ik haat die vrouw." Broeder Hoekendijk zei toen: "Zoudt u willen dat de Heer u daarvan verlost, zullen wij het Hem vragen?" "Ja graag," was het antwoord. Toen werd heel deze nood bij de Heer gebracht, vergeving gevraagd voor de zonde van haat, de macht van die haatgeest over haar verbroken en terstond genas zij van haar kwaal. Haar arm, die stijf was en die zij niet kon bewegen, werd nu omhoog geheven en de Heer werd geloofd en geprezen voor haar volkomen bevrijding.

In één van de samenkomsten in Holland was een vrouw tot bekering gekomen. Zij wist zich een kind van God, gereinigd door het bloed van Jezus. Toch kwam zij maar niet tot de volle blijdschap. Telkens als zij in de samenkomst kwam, werd zij overweldigd door droefheid en moest zij steeds huilen. Op een dag vroeg zij om voorbede. De Heer leidde het zo dat een jonge zuster haar de handen oplegde, de Heer openbaarde aan haar dat zij bij een waarzegster was geweest en dat zij in haar huis nog brieven van deze waarzegster bewaarde, waardoor de macht van de waarzeggende geesten haar nog gevangen hield. Ze liet zich bevrijden van deze macht en reinigde haar huis van alles wat met onreine geesten te maken had. Na die tijd was zij een blij kind van God en werd spoedig vervuld met de Heilige Geest.

Wij hebben meegemaakt in een samenkomst van broeder William Branham, dat een man naar voren kwam voor genezing en dat de Heilige Geest aan broeder Branham openbaarde, dat hij een prediker was, hij pas uit Amerika

was gekomen en dat hij in zonde leefde. Hij werd hierdoor volkomen verbroken, beleed zijn zonden, wijdde zich opnieuw toe aan de Heer en werd wonderbaar genezen. Nog vele andere wonderbare openbaringen zagen wij in de bediening van broeder Branham.

Elk kind van God heeft deze gave nodig, als wij werkelijk door de Geest geleid willen worden bij alles wat wij spreken en doen. Wanneer wij een zieke de handen opleggen, *is het noodzakelijk om de Heer een woord van kennis te vragen*, om te weten wat wij bij de zieke moeten doen. Soms is het nodig dat eerst *onbeleden zonden* uit de weg worden geruimd, soms ook moeten er duivelse *banden van magnetisme of spiritisme* worden verbroken. Het kan zijn dat iemand voor genezing naar voren komt en allerlei pijnen en kwalen opnoemt, maar dat de Heer toont dat de eigenlijke oorzaak van de ziekte een toestand is van de ziel, zodat wij bij de persoon die bediend wordt, *eerst de geestelijke nood* moeten oplossen. Soms gebeurt het dat iemand voor genezing naar voren komt, die helemaal geen geloof voor genezing heeft. De Heer wil het ons openbaren door een woord van kennis.

Alles om beter te kunnen dienen.

"Alles moet tot stichting geschieden." 1 Cor. 14: 26b). Daarom is het noodzakelijk om bij de gave van het woord van kennis ook de gave van het woord van wijsheid te hebben. Wanneer de Heer b.v. door de eerste gave openbaart dat iemand geen geloof heeft voor genezing, alhoewel er gevraagd wordt de handen op te leggen, dan hebben wij meteen nodig een woord van wijsheid. Daardoor weten wij hoe verder te spreken en te handelen om het geloof op te bouwen, zodat de persoon genezing zal ontvangen en de Heer daardoor verheerlijkt wordt.

DE GAVE VAN HET WOORD VAN WIJSHEID

Evenals de gave van tongen onvolledig is in haar werking tot stichting en opbouw van gemeente zonder de gave van vertolking van tongen, zo is ook de gave van het woord van kennis onvolledig zonder de gave van het woord van wijsheid.

Wat is de gave van het woord van wijsheid? Zoals alle gaven van de Geest is zij bovennatuurlijk en werkt dus niet door ons verstand. Ook de werkingen en producten van deze gave worden ons toebedeeld door de Heilige Geest (1 Cor. 12: 11). Door de gave van kennis maakt God ons dingen bekend waarvan wij met ons natuurlijk verstand niets weten; door de gave van wijsheid openbaart God ons wat wij moeten doen of spreken, nadat Hij ons de dingen heeft getoond.

Nadat God aan Jozef had bekend gemaakt dat zeven jaren van overvloed en zeven jaren van hongersnood zouden komen over het land Egypte, gaf God hem door een woord van wijsheid te kennen wat Farao moest doen om het volk van de hongerdood te redden (Gen. 41 : 33-36). Door deze wijze raad werden niet alleen de Egyptenaren bewaard, maar God ging ook daardoor Zijn plan met Israël volvoeren. De profeet Daniël gaf aan koning Nebukadnezar, door het woord van wijsheid, de raad, wat hij moest doen om het oordeel, wat God door een woord van kennis had geopenbaard te ontgaan (Dan. 4 : 27). In het bijzonder geeft de Heer deze gave aan mensen die Hij aanstelt om een volk te leiden. Jozua ontving deze gave door handoplegging van Mozes. *"Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van de geest der wijsheid, want Mozes had zijn handen op hem gelegd."* (Deut. 34 : 9)

In Num. 27: 18-23 wordt beschreven hoe hij deze gave onder handoplegging van Mozes ontving. Koning Salomo vroeg God kennis en wijsheid om het volk Israël te leiden. De bijbel geeft ons een voorbeeld van deze gave in werking, bij een moeilijke rechtspraak: Eens kwamen twee vrouwen bij de

koning met een levend en een dood kindje, er was niemand die kon vertellen aan wie het levende en aan wie het dode kindje behoorde. Geen getuigen en geen wetten konden hier helpen, maar door een woord van wijsheid wist Salomo wat hij moest doen. Door de woorden: "*Haal mij een zwaard en snijdt het levende kind in tweeën,*" werd aanstonds openbaar wie de moeder van het levende kind was. Het gehele volk moest daarop erkennen, dat in de koning de wijsheid Gods was om recht te doen (1 Kon. 3: 16-28).

Door de gave van wijsheid, worden wij dikwijls geleid om in precies dezelfde nood een geheel ander antwoord te geven. Bij de dood van Lazarus komen Martha en Maria met dezelfde nood bij Jezus. Beiden spreken het uit met de woorden: Here, indien gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn. In Zijn antwoord aan Martha leidt de Heer haar tot geloof in de Heer van leven en dood en zij belijdt haar geloof in Hem als de Christus, de Zoon van God. Bij Maria behoeft Hij dit niet te doen, zij had al eerder "*Het goede deel uitgekozen*" (Luc. 10: 42). Zijn antwoord aan haar is verbolgenheid tegen de macht van de dood en de opwekking van Lazarus (Joh. 11: 21-44). Als de Heer ons door een woord van kennis een ernstige ziekte openbaart, dan zullen wij het in het ene geval moeten uitspreken, in het andere niet. Wanneer iemand weet wat zijn ziekte is, dan zal hij erdoor worden opgebouwd, als hij hoort dat de Heer zijn ziekte openbaart aan de knecht van God die hem bedient.

Daarentegen, als iemand niet weet welke ernstige kwaal hij heeft en wij zouden het uitspreken, b.v.: "U hebt kanker" of "U hebt een hartkwaal" dan zou de patiënt zo schrikken, dat hij niet in staat zou zijn genezing te ontvangen. Na de bediening zal hij nog steeds denken: „O, ik heb kanker" of „O, ik ben hartpatiënt." Door de grote schok zou hij helemaal vergeten dat de Heer het alleen openbaarde om het weg te nemen.

Daarom kan de Goddelijke wijsheid ons dikwijls duidelijk maken dat wij de naam van de ziekte *niet* moeten noemen, of met heel voorzichtige woorden de

zieke iets duidelijk maken, wat tot opbouw van zijn geloof kan dienen. Vooral als de Heer ons zonden toont die de genezing in de weg staan, zullen wij het niet mogen uitspreken in de samenkomst, maar meestal zal de Heer ons duidelijk maken dat wij onder vier ogen verder zullen bedienen. Soms moeten wij de mensen die voor genezing komen, eerst tot Jezus leiden, zodat zij Hem kennen als hun Verlosser en Zaligmaker. Wanneer zij dan een kind van God geworden zijn, hebben zij recht op genezing, want genezing is het brood der kinderen (Matth. 15 : 26).

Een andere maal leidt de Heer er ons toe om te zeggen: "Als de Heer u nu geneest, zult u dan uw leven aan Hem geven?" De Heer wil door wonderen en tekenen Zijn heerlijkheid bekend maken, waardoor zielen worden getrokken uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Zo zegt Jezus ook soms tot een zieke eerst: "Mens, uw zonden zijn u vergeven" en later "Sta op en wandel", om daarmee te bewijzen dat Hij op aarde macht heeft de zonden te vergeven (Luc. 5 : 20-26). Eenmaal zegt Hij tot een man die achtendertig jaar krank geweest is en door Hem genezen is: "*Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkome.*" (Joh. 5: 14). Hiermede bewijzende dat de ziekte het gevolg is van de zonde.

Een andere maal, als de blindgeborene bij Jezus gebracht wordt en Hem de vraag wordt gesteld: "*Rabbi, wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren is?*" (Joh. 9 : 2). Antwoordt Jezus: "*Noch deze heeft gezondigd noch zijn ouders, maar de werken Gods moesten in hem openbaar worden.*" (Joh. 9: 3).

Ook wij moeten evenals Jezus: werken de werken desgene die ons gezonden heeft, zolang het dag is (vers. 4) en niet ons bezighouden met de zonden van de mensen. Want gelijk de Vader Jezus gezonden heeft, zendt Hij ook ons (Joh. 20: 21).

Wanneer de Farizeeërs met een strikvraag bij Jezus komen, antwoordt Hij hen soms door de gave van wijsheid met een wedervraag (Matth. 21 : 23-27). Een andere maal, als zij Hem verzoeken betreffende de schatting, doorziet Hij hun valsheid en antwoordt hen met een woord van wijsheid: *"Geeft dan den keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is."* (Luc. 20 : 25). Door Zijn woorden van wijsheid konden zij Hem niet vangen op een woord (vers. 26) en dikwijls durfde niemand Hem meer iets vragen. Is het geen Goddelijke wijsheid waardoor Jezus wordt geleid, als de overspelige vrouw bij Hem wordt gebracht? (Joh. 8 : 3-11). De wet van Mozes gebiedt dat zij gestenigd moet worden en de wet is uit God. Zie hoe Jezus de huichelaars aan de kaak stelt door het woord: *"Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar."* (Joh. 8 : 7). Let ook op de samenwerking van het woord van kennis en wijsheid in het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw. Zo moeten wij ook in onze bediening, in onze gesprekken, bij strikvragen, zelfs bij het beantwoorden van brieven, voortdurend bidden om kennis en wijsheid. Niet wat de mensen ons zeggen, maar wat de Heer toont is de waarheid. Niet wat wij met ons verstand of gevoel zouden antwoorden, maar wat de Heer ons geeft uit te spreken, is het woord van wijsheid. De ongelovige hogepriester Kajafas spreekt door de Heilige Geest het woord: *"Gij weet niets, en gij beseft niet, dat het in uw belang is, dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat."* (Joh. 11: 50). Zo legt ook de Heilige Geest in de mond van Gamaliël het woord van wijsheid: *"Indien dit streven of dit werk uit mensen is, zal het vernietigd worden, maar indien het uit God is, zult gij het niet kunnen vernietigen."* (Hand. 5 : 38, 39).

In onze vergaderingen zou alles heel anders worden als allen zich lieten leiden door de Geest der wijsheid. De eerste kerk raadsvergadering, ons beschreven in Hand. 15, waar even grote moeilijkheden moesten besproken worden als in de vele vergaderingen die daarna zijn gevolgd, werd de gemeente bewaard voor twisten en scheuringen, doordat allen luisterden naar het woord van wijsheid dat Petrus en Jacobus uitspraken. Bij het woord van Goddelijke

wijsheid worden allen stil (vers. 12), terwijl bij de woorden van menselijke wijsheid tegenspraak op tegenspraak komt, want de één weet het altijd beter dan de ander.

Het is raadzamer te zwijgen en in stilte in tongen te bidden en de twistgeesten uit te drijven, dan mee te doen aan discussies. Wanneer wij zo in stilte bidden om de Geest der wijsheid, dan zien wij dat de Heer aan ons of aan een ander een woord geeft uit te spreken, *waardoor harten worden bewogen en mensen op de weg der waarheid worden geleid.*

De Goddelijke wijsheid brengt geen wanorde, maar vrede (1 Cor. 14: 33). De wijsheid van beneden en de wijsheid van boven worden in de Jacobusbrief tegenover elkaar gesteld. De wijsheid van beneden is aards, ongeestelijk, duivels. Wekt naijver jaloezie en zelfzucht in de harten en veroorzaakt wanorde en allerlei kwade praktijk (Jac. 3 : 13 -16). *"Maar de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd."* (Jac. 3 : 17).

DE GAVE VAN HET ONDERSCHIEDEN VAN GEESTEN

De gave van het onderscheiden van geesten is niet een gave om mensen te onderscheiden of te beoordelen. Het gaat om het onderscheiden van geesten. Door deze gave maakt God ons bekwaam om van geesten de aanwezigheid te ontdekken en te weten welke geesten dit zijn, met de bedoeling dat wij ze zullen uitdrijven wanneer het boze geesten zijn. Jezus zegt: *"In mijn naam zullen zij (de gelovigen) boze geesten uitdrijven."* (Marc. 16 : 17).

Omdat het voorop staat bij de tekenen die de gelovigen zullen volgen, weten wij ook dat de Heer aan allen de bekwaamheid van het onderscheiden van geesten wil geven. Hoe zouden wij anders dit werk kunnen doen? Er zijn nog altijd mensen *die menen dat er geen boze geesten zijn.* Dit is een verblinding

van de satan. Hij wil niets liever dan dat wij hem en zijn trawanten niet zullen herkennen. Alleen een wedergeboren mens, vervuld met de Heilige Geest, ziet de strijd van satan en zijn legermachten tegen de mensen en in het bijzonder tegen de kinderen van God. "*Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van den Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.*" (1 Cor. 2: 14). "*Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.*" (Eph. 6 : 12).

De satan probeert steeds weer om ons te verleiden tot strijden tegen bloed en vlees. Als hij ons kan leiden tot twisten en scheuringen, dan lacht hij. Het is er hem om te doen ons weer min of meer in zijn macht terug te krijgen. Als het hem gelukt om haat of onverzoenlijkheid in ons hart te zaaien, dan heeft hij weer voordeel op ons behaald. Daarom schrijft Paulus dat hij al bij voorbaat alles en iedereen vergeeft voor het aangezicht van Christus. "*Opdat de satan op ons geen voordeel mocht behalen. Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend.*" (2 Cor. 2: 10b).

Er zijn niet alleen boze geesten, maar ook de engelen Gods zijn geesten (Hebr. 1 : 7, 14). De engelen zijn dienende geesten van God, de duivelen zijn dienende geesten van satan. Oorspronkelijk waren ook de satan en zijn dienaren engelen van God, maar toen de satan hoogmoedig werd en zichzelf wilde verheffen boven God, werd hij ter aarde nedergeworpen (Jes. 14: 12; Ezech. 28: 14-17).

Het woord engel betekent: *dienaar*. Zo vinden wij in de bijbel dat er sprake is van engelen van God en engelen van de satan (Op. 12: 7 -9). *Het oordeel van het eeuwige vuur is bereid voor de duivel en zijn engelen* (Matth. 25 : 41). Ook het herkennen van de aanwezigheid van de Heilige Geest en de engelen van God, is mogelijk door de gave van het onderscheiden van geesten.

De engelen van God worden uitgezonden om de kinderen Gods te dienen (Hebr. 1 : 14). Er zijn ook engelen die de kinderen beschermen (Matth. 18 : 10). Prijs de Heer!

Voorbeelden

Wij zien de gave van het onderscheiden van geesten in werking bij Johannes de dooper, als hij de Farizeeërs "adderengebroid" noemt (Matth. 3 : 7). Het is duidelijk dat hij ze noemt naar dat wat in hen woont en hen beheerst. Terwijl zij naar hem toekomen om zich te laten dopen, doorziet hij hun huichelachtigheid en noemt hen bij de naam van de geesten die hen beheersen. Zo noemt ook Jezus hen "slangen en adderengebroid" (Matth. 12 : 34; 23 : 33).

Overal waar Jezus komt, worden de duivelse machten openbaar. *Hij noemt ze bij hun namen en drijft ze uit.* In Marc. 1 : 21- 27 lezen wij van een onreine geest, die het uitroept dat hij Jezus kent als de Heilige Gods. Maar Jezus gebiedt hem te zwijgen en uit te gaan. Onder stuiptrekkingen en geschreeuw moet hij de mens verlaten, voor het gezag van Jezus, zodat iedereen verbaasd is over deze nieuwe leer met gezag. Dat onreine geesten bij legio in één mens kunnen wonen, zien wij in het verhaal van de bezetene uit het land der Gerasénen (Marc. 5: 1-20). Wij lezen hier ook dat Jezus de geesten gebiedt hun naam te noemen (vers. 9). Het is duidelijk dat wij de geesten beter kunnen gebieden uit te varen wanneer wij hun namen kennen. Soms moeten wij hun in Jezus' naam gebieden hun naam bekend te maken. Veelal wil de Heer ons ook, door de gave van het onderscheiden van geesten, de namen van de geesten duidelijk maken. Soms wordt ons door ingeving de naam van een geest bekend gemaakt, soms ook door gezichten en openbaringen. Wanneer wij met z'n tweeën een bezetene bedienen, dan gebeurt het dikwijls dat, terwijl de een bij ingeving de namen van de machten weet, ze aan de ander door een openbaring worden getoond. Ik heb dikwijls meegemaakt, dat, terwijl ik bezig was machten als spiritisme, magnetisme, toverij enz. over een gebondene te

verbreken, dat de ander die met mij bediende, in een beeld zag dat ijzeren banden of kettingen werden verbroken.

Als ik alle machten die er waren, uitgedreven had, zag de ander ook alle ijzeren banden verbroken. Prijs de Heer! Zo werd dan bevestigd dat het werk gereed was en de gebondene vrij! De verscheidenheid in de geestenwereld is zo groot, dat ik het zou willen vergelijken met de dierenwereld. Er zijn grote en kleine geesten. Er zijn er, die gedrochtelijke, dierachtige vormen hebben, er zijn er ook die zich openbaren als menselijke personen of als engelen des lichts.

Vele ziekten zijn ook duivelse machten. Jezus noemde epilepsie een duivel (Luc. 9 : 42). Hij spreekt ook van een geest van zwakheid, waardoor een vrouw 18 jaar gebonden was, zodat zij geheel verkromd was en zich niet kon oprichten (Luc. 13 : 11). Jezus drijft een doofstomme geest uit (Marc. 9: 25) en een stomme geest (Luc. 11: 14). Wij behoeven hier niet uit op te maken dat alle zwakheid, doofheid en stomheid veroorzaakt wordt door inwonende geesten. Er kan ook een gebrek zijn, een tekort. Alleen door de gave van het onderscheiden van geesten kunnen wij weten of er geesten zijn of niet, en welke zij zijn. Denk nooit dat er bij een kind van God geen boze geesten kunnen zijn. Vele geesten van de satan dringen zich binnen bij de kinderen van God, ziekte machten en ook geesten die allerlei bezetenheid veroorzaken.

In Paramaribo kwam een ambtenaar die betoverd was, voor bevrijding naar ons toe; een employé die een haat tegen hem had was naar een loekoeman (tovenaar) in het oerwoud gegaan met wat opgedroogd zweet van hem, afkomstig van een polshorloge. Zo werd hij op een afstand betoverd en vreselijke dingen gebeurden daarna met hem. Gezwollen, zo groot en hard als een kokosnoot groeiden aan zijn lichaam en als een chirurg het wegsneed, kwam ernaast een nog grotere en hardere bult te voorschijn. Zijn tanden braken af als slecht glas, zijn ogen werden vertroebeld, zijn armen en benen plotseling verlamd, soms had hij ineens geen herinnering meer en wist niet

meer wie hij was en wat hij bezig was te doen. Vreselijk werden ook zijn vrouwen dochter aangevallen. Nadat over deze man de machten van satan waren verbroken, waren hij en zijn gezin weer volkomen bevrijd en gezond. Prijst God, dat wij door de Heilige Geest kracht hebben ontvangen om al de werken van de duivel te vernietigen.

Er was een jong meisje uit Indonesië in de gemeente; zij was bekeerd en vervuld, maar dikwijls had ze buien dat ze boos en bezeten was. Toen werd in een jongerenbidstond speciaal voor haar gevestigd en gebeden. De Heer openbaarde toen aan een van de jonge mensen een afgodsbeeld, waarvoor geofferd werd. Blijkbaar was zij als klein kind aan de afgoden gewijd en zo in de macht van boze geesten gekomen. Nadat de machten waren verbroken, was dit meisje een vrij en blij kind van God. Zo toont de Heer soms de oorzaken, waardoor boze geesten over iemand zijn gaan heersen. Toch is het niet onze opdracht om altijd na te gaan en uit te zoeken, waardoor de bezetenheid of ziekte in het leven binnengekomen is; onze opdracht is: "*Drijf boze geesten uit*" (Matth. 10: 8b). Bij elke bezetene of zieke die tot ons gebracht wordt voor bevrijding, zullen wij ons niet afvragen" wie heeft er gezondigd, deze of zijn ouders," maar wij zullen weten dat zij tot ons gebracht worden opdat de heerlijkheid Gods openbaar zal worden, zoals bij de blindgeborene (Joh. 9: 3).

Een groot deel van de schuld ligt bij de gehele gemeente van Christus, omdat dit werk nooit werd gedaan. Vele geesten zijn de gemeente binnengekomen door spiritisme en magnetisme. De magnetiseurs worden vaak als een zegen aanvaard en bekleden zelfs vooraanstaande plaatsen in de kerken. Men heeft magnetisme als een "Goddelijke gave" aangemerkt. "Natuurkracht" ons tot hulp, maar men heeft geen besef dat dergelijke krachten van de duivel zijn. "*Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis.*" (Hos. 4 : 6).

In Deut. 18 : 9-12 worden allerlei gruwelen genoemd die voor Gods volk verboden zijn; deze gruwelen waren oorzaak dat God in Zijn toorn hele volkeren uitroeide. Ook magnetisme is één van deze gruwelen. Maar vandaag

weet men niet meer het verschil tussen goed en kwaad. Inderdaad verschijnt de satan veelal in een vroom gewaad en met vrome woorden en gebeden. Hierover spreekt Jezus. *"Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet den wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid."* (Matth. 7 : 21- 23).

Let wel, hier staat niet, dat mensen die in Jezus' naam duivelen hebben uitgeworpen, van Jezus te horen krijgen: Ik heb u nooit gekend. Het gaat hier over *werkers der wetteloosheid*, **die zeggen**: "Here, Here" maar die de wil des Vaders niet doen! Er zijn magnetiseurs die vrome woorden spreken en soms het "Onze Vader" bidden, die zeggen dat zij alles doen door Goddelijke kracht of door Christus "in" hen, maar let op wat zij doen. Zij leggen niet de handen op of drijven boze geesten uit in de naam van Jezus. Ook de gruwel van waarzeggerij is een veel verbreide zonde onder christenen. Sommigen menen, dat als een waarzegger de waarheid gesproken heeft, het dan goed is. "Het is toch maar uitgekomen," zeggen zij dan. Laat u niet misleiden. De waarzeggende geesten zullen altijd beginnen met u iets te vertellen *wat werkelijk waar is* en dan, als u gefraspeerd bent, zullen zij u binden in heel hun duistere wereld van leugen en bedrog.

Paulus werd eenmaal nageroepen door een waarzeggende geest, *maar hoewel deze geest de waarheid sprak*, was Paulus niet gediend van deze propaganda en hij wierp de geest uit (Hand. 16: 16-18). De Here Jezus geeft ons geen opdracht om te luisteren naar wat de geesten te vertellen hebben. Hij geeft ons opdracht ze uit te drijven in Zijn Naam. *"Zwijg stil en vaar uit van hem,"* (Luc. 4: 35). Dat is steeds wat Jezus tot de boze geesten zegt.

Laten wij dit goede voorbeeld volgen. Ik ken predikers die in spiritisme zijn verward geraakt, doordat zij naar de boze geesten luisterden. Zij menen dat zij door met de geesten te spreken, de demonische wereld meer zullen leren kennen en beter de geesten kunnen uitdrijven. Het tegenovergestelde is waar.

Door naar hen te luisteren, worden wij ingesponnen in hun wereld van leugen en bedrog. Er zijn verschillende geesten wier namen ons genoemd worden in de bijbel.

Er is een geest van de antichrist (1 Joh. 4: 3). Dit is ook de geest der dwaling (1 Joh. 4: 6; 2 Thess. 2: 11).

Er is een geest van slavernij (1 Rom. 8: 15). De geest van slavernij is de geest die de mensen onder de wet gebonden wil houden, in vrees. Het binden, ook van Gods volk onder allerlei wetten en regels, is een werk van de satan. Wij noemen de geesten die dit doen *wettische geesten*. De bijbel spreekt van wereldgeesten in dit verband. *"Indien gij met Christus afgestorven zijt aan de wereldgeesten, waartoe laat gij u, alsof gij in de wereld leeft, geboden opleggen."* (Col. 2: 20). *"Nu gij echter God hebt leren kennen, ja meer nog, door God gekend zijt, hoe kunt gij thans terugkeren tot die zwakke en armelijke wereldgeesten, waaraan gij u weder van meet aan dienstbaar wilt maken?"* (Gal. 4 : 9).

Ook *vrees of lafhartigheid* is een macht van satan. *"Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid (vrees S.V.) maar van kracht ... "* (2 Tim. 1 : 7).

Er zijn vele geesten van *valse leringen*, ook wel *dwaalgeesten* genoemd. *"Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen, door de huichelarij van leugensprekers. "* (1 Tim. 4 : 1).

Er is een geest van *ontucht of hoererij*, die bewerkt dat mensen andere goden aanbidden. *"Mijn volk raadpleegt zijn hout, (pendelen!) en zijn staf (wichelroede) moet het voorlichten. Want een geest van ontucht doet hen dwalen, zodat zij zich in ontucht aan hun God onttrekken."* (Hos. 4 : 12).

Deze geest van ontucht of hoererij probeert in onze kerken binnen te dringen, door de mensen af te leiden van de éénheid van God en hen er toe te brengen Vader, Zoon en Heilige Geest te aanbidden *als drie aparte goden*. *"Hoor, Israël: de Here onze God, de Here is één!"* (Deut. 6: 4). 61 *"Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben."* (Ex. 20: 3). *"Het eerste (gebod) is: Hoor, Israël, de Here, onze God, de Here is één, en gij zult den Here, uw God liefhebben uit geheel uw hart ... "* (Marc. 12: 29). *"Wij weten ... dat er geen God is dan Eén."* (1 Cor. 8 : 4). *"Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wèl."* (Jac. 2 : 19).

De boze geesten weten ook dat God één is en zij sidderen voor Hem. Wanneer wij Jezus Christus aanbidden, dan aanbidden wij in Hem ook de Vader, want Hij en de Vader zijn één (Joh. 10: 30). De Heilige Geest is de kracht die het alles in ons werkt. Het is en blijft tezamen één God. Eén in drie en drie in één! In vele kerken zien wij helaas deze geest van hoererij in allerlei vormen binnengedrongen, zij worden niet of nauwelijks herkend. Dit zijn afleidingsmanoeuvres van de vijand van de gemeente, satan, de rebel die uit Gods Woord viel.

Heiligen krijgen een bijna goddelijke betekenis, *zij worden aangebeden* en hun voorspraak ingeroepen. *Evenzo blijven gestorven geliefden grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven, zegt men*. God merkt dit aan als *ontrouw en noemt het hoererij*. Er is een overwaardering van het ambt, een bijna afgodische verering van bepaalde vooraanstaande geestelijke leiders en vooral van de kerk, de leerstelling. Men hoort in deze kringen alleen slechts spreken over "Onze kerk" en de naam van de Heer der Kerk: Jezus Christus, komt er nimmer bij te pas. Men heeft de kerk tot een afgod gemaakt. Het instituut, de

organisatie, kwam vaak in de plaats van Christus Jezus. Dit is duidelijk in de Christelijke kerk de geest van hoererij; andere goden aanbidden.

Wij moeten terug tot het erkennen en aanbidden van de Ene Waarachtige God: Vader-Zoon-Heilige Geest, alles daarbuiten is de invloedssfeer van de geest van hoererij.

Verder wordt ons in de bijbel genoemd een *geest van diepe slaap* (Rom. 11: 8; Jes. 29: 10). Hebt u in de samenkomst wel eens last gehad van slaapgeesten? U kunt ze verdrijven in Jezus' naam, ook in uw buurman of buurvrouw. U zult met blijdschap bemerken hoe snel de geesten reageren als u ze in stilte bestraft.

Er is een *geest van bedwelming* (Jes. 19: 14); *een leugengeest* (1 Kon. 22: 22,23); *een geest der jaloersheid* (Num. 5 : 14). Nog vele geesten zijn er die in de bijbel niet worden genoemd, de Heilige Geest leert ons ze allen te onderkennen. Jezus zeide: *"Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen, doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid."* (Joh. 16 : 12, 13). Er zijn geesten van *twist en van kritiek, zinnelijke geesten, zorgengeesten, geesten van moord en zelfmoord, geesten van zwaarmoedigheid, neerslachtigheid, van hallucinaties, obsessies, van hoogmoed, haat, zelfbeklag; plaaggeesten, sombere geesten, gemelijke geesten, sadistische geesten; verschillende soorten geesten van krankzinnigheid, verdrukking, fixatie, seksualiteit, enz. Er zijn vloekgeesten, geesten van alcohol, nicotine, morfine, cocaïne, heroïne en andere bedwelmende geesten, die de mensen binden in slavernij, totdat ze hen geheel vernietigen.*

Wij moeten goed verstaan, de zonden zelf zijn niet de geesten, maar door de zonden te doen komen wij in de macht van de demonen. Jezus zegt: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, een ieder, die de zonde doet, is een slaaf der zonde."* (Joh. 8 : 34). Zo zien wij dat bij iedere zonde een bepaalde macht

behoort. B.v. iemand begint geregeld wat alcohol te gebruiken, hij zal al spoedig bemerken dat hij er niet meer buiten kan. Een geest van alcohol heeft bezit van hem genomen en zal hem steeds meer trachten te binden, totdat hij hem geheel, zowel geestelijk als materieel, heeft geruïneerd. Of iemand begint zo af en toe eens een leugentje uit te spreken, "Och een leugentje om bestwil is zo erg niet," meent men. Stellig zal dan een leugengeest binnenkomen en die persoon steeds meer laten liegen. Zulke mensen liegen zonder het zelf te weten en tenslotte weten zij de waarheid en leugen niet meer te onderscheiden. Wanneer u zulke dingen misschien bemerkt bij uw kinderen, ga deze niet steeds meer straffen, maar bestraf de leugengeest en verbreek zijn macht over uw kind en het zal vrij zijn. Zo gaat het met allerlei zonden.

Als u een waarzegger gaat raadplegen, komt u in de macht van waarzeggerij en u zult steeds meer naar waarzeggers toe willen gaan, terwijl ook *vrees, onrust en zwaarmoedigheid uw leven gaat beheersen*. Ook astrologie is een zonde waardoor wij in de macht van satan komen. Door de profeet Jesaja wordt het op één lijn gesteld met toverijen en bezweringen. *"Gij vertrouwdet op uw boosheid; ... u overkomt plotseling een verwoesting waarvan gij geen vermoeden hadt. Houdt maar aan met uw bezweringen en met de talrijke toverijen waarmede gij u van jongs af hebt afgetobd; misschien kunt gij iets bereiken, misschien jaagt gij schrik aan. Gij hebt u afgesloofd met uw vele plannen; laten nu opstaan en u redden, zij die den hemel indelen, die de sterren waarnemen, die maand voor maand doen weten wat u overkomen zal. Zie zij zijn als stoppelen, die het vuur verbrandt."* (Jes. 47 : 10-14).

Wanneer u naar een magnetiseur gaat om uw ziekte te laten bezweren, *dan legt een macht van magnetisme een duistere wolk over uw leven, die uw blijdschap roof*t. Wanneer u later voor genezing bij een knecht van God komt, zal hij eerst deze machten moeten verbreken, voordat u de genezing van de Heer kunt ontvangen.

Ook wanneer u vervuld wilt worden met de Heilige Geest, moet u eerst van deze duisternissen bevrijd worden en dikwijls is dit nog een hele strijd. Eenmaal kwam een vrouw bij mij in grote nood. Ik mocht haar tot Jezus leiden, zij werd onder tranen een kind van God. Daarna vertelde zij mij dat zij niet meer naar huis durfde, want haar man was vreselijk woedend en hij vloekte de hele dag. Ik zei haar dat het boze machten waren die haar man beheersten. Wij knielden samen neer en brachten deze man voor het aangezicht van Jezus. Daarna wierpen wij die twistgeest, drift- en vloekgeest uit hem, vanaf deze afstand. Ook bevrijdden wij het huis van alle onreine machten. Ik zei tot deze zuster: ga gerust naar huis, u zult een heel andere man vinden. Zo was het ook. Iedereen in zijn omgeving merkte het op en zij vroegen aan de vrouw: Wat is er met uw man gebeurd, hij vloekt niet meer en hij is vriendelijk. De week daarop kwam hij zelf in de samenkomst om zijn leven aan Jezus te geven. Wij moeten de mensen, die God op onze weg brengt, helpen door *voor hen* te strijden tegen de machten die hen binden.

Pas als wij de machten over hen verbroken hebben zijn zij in staat om tot Jezus te komen, om zich verder te laten bevrijden. Er zijn kinderen Gods, die worden gewaarschuwd om vooral geen duivelen uit te drijven, naar aanleiding van het woord van Jezus. *"Zodra de onreine geest van den mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal temgkeren naar mijn huis, waar ik ben uitgevaren; en als hij komt, vindt hij het leegstaan en geveegd en op orde. Dan trekt hij heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hij zelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met di. en mens in het einde erger dan in het begin."* (Matth. 12: 43-45). De Here Jezus zegt dit niet om ons ervan terug te houden de geesten uit te drijven. Zijn opdracht is *"drijf boze geesten uit"* (Matth. 10: 8).

De Heer zegt dit van dit boos en overspelig geslacht van de Farizeeërs, die zich niet willen bekeren (Matth. 12: 38- 45). Wanneer iemand van een boze

Wanneer wij niet leren de gaven van de Geest bewust te gebruiken, zoals ons in 1 Cor. 14 wordt geleerd, dan zullen verkeerde geesten trachten binnen te komen in de gemeente om verwarring te stichten. Dikwijls is men bevreesd om verkeerde dingen te stoppen, omdat men meent dat alle manifestaties van geest manifestaties zijn van de Heilige Geest.

macht bevrijd is, dan moet dit "huis" niet ledig blijven. Hij moet zich bekeren en zijn leven aan Jezus geven. Dan zal de Heer Zelf die ledige plaats innemen. Ook is het belangrijk dat zo iemand spoedig vervuld wordt met de Heilige Geest. De boze machten willen inderdaad steeds terugkomen in het huis dat zij hebben verlaten, daarom moet iemand die bevrijd is geworden, zelf leren strijden tegen de machten die terug willen komen. Dit kan alleen in de kracht van de vervulling met de Heilige Geest.

De vele geesten die wij beschreven hebben, wonen in, of beheersen het verstand van een mens. Er zijn ook geesten die wonen in het lichaam van een mens en kwellen het vlees, b.v. kanker, tumor, epilepsie, astma, enz.

Wanneer wij de gave van het onderscheiden van geesten gebruiken in de bediening van genezing, is het verbazingwekkend om te zien hoe b.v. kankergeesten reageren op het met gezag uitspreken van de naam van Jezus en *het bidden in tongen*. Wij zien ze ineenskrimpen en verschrompelen. Wij strijden door tot de Heer ons toont dat de macht verdwenen is.

Wanneer wij geen overwinning krijgen in een bepaald geval, is bidden en vasten de aangewezen weg. "*Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.*" (Matth. 17 : 21). 65 Alle leven is geest. Wanneer één of andere geest zich manifesteert, neemt hij een vorm aan, gebruikt hij een persoon of een stof, het een of ander middel. Alle manifestatie is openbaar worden van geest. Van de geest van een mens, die in hem is, of de Heilige Geest, of één of meer geesten van satan. De geest van een mens alleen verstaat de dingen van een

mens, evenals alle in de Heilige Geest weet wat in God is. *"Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods."* (1 Cor. 2 : 11).

De boze geesten hebben kennis aangaande geestelijke dingen. Zij geloven dat God één is en sidderen voor Hem (Jac. 2 : 19). Zij kennen Jezus (Marc. 1: 23, 24; 5 : 7). Zij kennen Paulus (Hand. 19: 15). Door de Heilige Geest wordt ons veel van God geopenbaard (1 Cor. 2 : 10-16).

Wanneer wij niet leren de gaven van de Geest bewust te gebruiken, zoals ons in 1 Cor. 14 wordt geleerd, dan zullen *verkeerde geesten* trachten binnen te komen in de gemeente *om verwarring te stichten. Dikwijls is men bevreesd om verkeerde dingen te stoppen, omdat men meent dat alle manifestaties van geest manifestaties zijn van de Heilige Geest.*

Treurige toestanden zijn daardoor in vele gemeenten ontstaan. Gods Woord zegt: *"Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of ze uit God zijn; ... Hieraan onderkent gij den Geest Gods: iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God, en iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God. En dit is de geest van de antichrist waarvan gij gehoord hebt, dat hij komen zal, en hij is nu reeds in de wereld."* (1 Joh. 4: 1). *"Daarom maak ik u bekend, dat niemand door de Geest Gods sprekende zegt: Vervloekt is Jezus; en dat niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door den Heiligen Geest."* (1 Cor. 12: 3).

Waar Jezus wordt geloofd, geprezen en geëerd als Heer, daar is het werk te zien van de Heilige Geest. Zou er wel iets zijn dat meer noodzakelijk is voor de kinderen van God, dan de gave van het onderscheiden van geesten te bezitten?

Lang genoeg heeft de satan zijn vernietigend werk kunnen doen in de wereld en zelfs in de kinderen van God. Jezus heeft over alle machten gezegevierd en hen ontwapend aan het kruis van Golgotha. *"Hij heeft de overheden en*

machten ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zo over hen gezegevierd." (Col. 2 : 15). Waarom zouden wij dan langer bevreesd zijn? Jezus heeft macht gegeven over de gehele legermacht van satan. "Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van den vijand; en niets zal u enig kwaad doen." (Luc. 10: 19). Zie ook Eph. 1: 21-23; 2: 6. Waakt op, volk van God, houdt op met elke strijd tegen vlees en bloed, maar strijdt tegen de legermachten van de satan. "Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onzen veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus." (2 Cor. 10:3-6).

"Voorts, weest krachtig in den Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in den bozen dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden." (Eph. 6: 10, 13).

Door de gave van het onderscheiden van geesten wordt ons, eenvoudige werktuigen in Gods hand, bekend gemaakt welke en hoeveel geesten zich incidenteel ergens bevinden. Wij kunnen ze herkennen en dan beter bestrijden, in de naam van Jezus. Deze demonen moeten dan uitgaan, zoals Jezus zegt: *"In Mijn Naam zullen zij boze geesten uitdrijven."* (Marc. 16 : 17). Jezus dreef de geesten uit met Zijn Woord (Matth. 8 : 16). Het woord van gezag in vast geloof uitgesproken, geeft overwinning over de gehele legermacht van de satan. *"Hebt geloof in God ... wie in zijn hart niet zal twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden."* (Marc. 11 : 23).

DE KRACHTGAVEN

- I. De gave van geloof
2. De gave van gezondmaking
3. De gave van wonderwerken

De laatste drie gaven van de Geest noemen wij krachtgaven, omdat zij werken door de kracht Gods. *"Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad, door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes."* (Rom. 15 : 18, 19).

Deze kracht is in ons door de Heilige Geest (Hand. 1: 8). *"Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons."* (2 Cor. 4: 7). *"Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen."* (Eph. 3 : 20).

Ook noemen wij deze gaven mededelingsgaven, omdat wij door deze gave de kracht Gods kunnen mededelen aan anderen.

DE GAVE VAN GELOOF

Wanneer wij spreken over de gave van geloof dan wordt niet bedoeld het geloof tot redding, waardoor wij gerechtvaardigd worden, zoals onder meer staat in Rom. 5 : 1 en Gal. 3 : 8. Maar het is één van de negen gaven van de Geest waardoor wij geloven kunnen dat het fantastisch onmogelijke zal gebeuren en ook, om dit geloof aan anderen mede te delen. Jezus Bij de Here Jezus zien wij deze gave in werking b.v. toen Hij de vijgenboom vervloekte met de woorden: *"Nooit ete meer iemand vrucht van u in eeuwigheid!"* (Marc.

11 : 14b). De volgende morgen was de boom van de wortel af verdord. Wanneer de discipelen daarover verwonderd zijn, zegt Jezus: "*Hebt geloof in God*" (*Hebt het geloof van God* - Grieks). (Marc. 11 : 22b).

Het geloof van God is: spreken en het is er, gebieden en het staat er; het is het geloof waardoor hemel en aarde zijn geschapen. "*Voorwaar, Ik zeg u, wie tot dezen berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twifelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden.*" (Marc. 11: 23).

Hier leert de Heer ons hoe wij de gave van geloof moeten gebruiken. Het is: *geloven, zonder twijfel, dat wat wij uitspreken zal gebeuren*. Evenzo wanneer wij om iets bidden, dan zullen wij geloven dat wij het hebben ontvangen. "*Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal u geschieden.*" (Marc. 11 : 24). Wij gaan dus de Heer danken, loven en prijzen voor datgene wat wij van Hem gevraagd hebben en Hij doet het ons toekomen. Door lofprijzing en gejuich zijn de muren van Jericho gevallen. Petrus Bij de genezing van de man die van zijn geboorte af verlamd was, zien wij hoe Petrus de gave van geloof gebruikt op dezelfde wijze, zoals Jezus het heeft geleerd. "*Wat ik heb geef ik u; in den naam van Jezus Christus, den Nazoreeër: Wandel! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en terstond werden zijn voeten en enkels stevig, en hij sprong op en stond en liep heen en weer en hij ging met hen den tempel binnen, lopende en springende en God lovende.*" (Hand. 3 : 6b-8).

Petrus zegt dat hij iets mededeelt wat hij zelf bezit. Hij deelt de opstandingskracht van Jezus mede, in geloof, door het uitspreken van een woord. Hij geloofde dat wat hij uitsprak zou gebeuren, en het gebeurde. Jozua Op dezelfde wijze deed Jozua één van de grootste wonderen die ooit gebeurd zijn. Hij sprak: "*Zon, sta stil te Gibeon en gij, maan, in het dal van Ajalon! En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat het volk zich op zijn vijanden gewroken had. - De zon nu bleef staan midden aan den hemel en haastte zich*

niet onder te gaan omstreeks een vollen dag. Een dag als deze is er noch vroeger, noch later ooit geweest, waarop de Here zo iemands stem verhoorde, want de Here streed voor Israël." (Joz. 10 : 12 -14).

Elia

De gave van geloof geeft ook moed om iedereen uit te dagen, om het wonder dat God gaat doen, te komen zien. Dit zien wij bij Elia, als hij Achab, geheel Israël en de profeten van Baäl uitdaagt, wanneer hij het vuur van de hemel gaat bidden, om het volk tot God terug te voeren (1 Kon. 18 : 18- 24). Hetzelfde doen wij ook, wanneer wij de zieken in de samenkomst uitnodigen naar voren te komen voor genezing. Wij nodigen iedereen uit om toe te zien naar de wonderen die God gaat doen. Wij geloven dat de zieken zullen genezen. Wij brengen ze soms vlak bij de microfoon, zodat iedereen zal kunnen horen, als zij het wonder van hun genezing gaan vertellen. Nog sterker is dit als de zieken worden bediend voor radio of televisie. Dit is geloofsuitdaging, de gave van geloof in werking.

Elisa

Door zijn knecht laat Elisa zeggen tot Naäman, de melaatse: *"Ga heen en baad u zeven maal in de Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn."* (2 Kon. 5 : 10). Zoals de profeet het gesproken had, zo gebeurde het ook. De bloedvloeiende vrouw Een vrouw, die twaalf jaar aan bloedvloeiingen geleden had, geloofde voor genezing. *"Want zij zeide: Indien ik slechts zijn klederen kan aanraken, zal ik behouden zijn. En terstond droogde de bron van haar bloed op en zij bemerkte aan haar lichaam, dat zij van haar kwaal genezen was."* (Marc. 5 : 28).

De Romeinse hoofdman

De Heer zegt van de Romeinse hoofdman dat hij een groter geloof heeft dan iemand in Israël. Hij zei tot Jezus: *"Spreek slechts een woord en mijn knecht*

zal herstellen." (Matth. 8: 8b). Dan antwoordt Jezus: *"Ga heen, u geschiede naar uw geloof. En de knecht genas, juist op dat uur."* (vers. 13).

Jairus

Toen het dochtertje van Jairus gestorven was, had Jairus geloof en hij vraagt aan Jezus: *"Mijn dochter is zo juist gestorven, maar kom en leg uw hand op haar en zij zal leven."* (Matth. 9 : 18b).

Het is de moeite waard om te lezen in Hebr. 11 wat de geloofshelden door hun geloof hebben gedaan. Toch verwacht de Heer van ons nog grotere werken. *"Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voorhad."* (Hebr. 11: 39).

Wij hebben wel het beloofde verkregen nl. de belofte des Vaders, de vervulling met de Heilige Geest. Dit is het betere, het meerdere, wat ons geschonken is, waardoor wij *"tot de volmaaktheid"* worden geleid (vers. 40). Het plan van God met ons is veel groter dan wij ooit hebben geweten, maar het is alles door geloof. *Het is ons geloof dat de wereld overwint* (1 Joh. 5: 4).

De andere zijde van de gave van geloof is *het mededelen van geloof aan anderen*. Bij alles wat wij doen en spreken, is het noodzakelijk, steeds deze werking van de gave van geloof uit te oefenen. Bij ons prediken, getuigen en zingen, moet alles gericht zijn op de opbouw van het geloof in anderen.

Velen menen dat de Here Jezus zijn wonderen en tekenen deed, ongeacht of ter plaatse geloof was of niet. Maar dit is niet zo; waar ongeloof was daar kon zelfs de Heer niet veel doen. *"En Hij deed daar niet vele krachten wegens hun ongeloof."* (Matth. 13: 58). *"En Hij kon daar geen enkele kracht doen ... En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof."* (Marc. 6: 5, 6). Wanneer er een vader met een bezeten jongen bij de Here Jezus komt, die geen geloof heeft, dan zien wij hoe Jezus door juist gekozen woorden het geloof in het hart van

de vader werkt. *"Jezus zeide tot hem: Als Gij kunt! Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft."* (Marc. 9: 23).

Bij de Kananese vrouw beproeft Hij het geloof door haar niet direct te antwoorden. Uit het gesprek blijkt hoe zeker zij is dat de Heer haar helpen zal. Dan antwoordt Jezus tenslotte: *„O, vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst! En haar dochter was genezen van dat ogenblik af."* (Matth. 15 : 28). Bij twee blinden die tot Jezus komen stelt Hij de vraag: *"Geloof gij, dat Ik dit doen kan?"* (Matth. 9 : 28b). Wanneer zij Hem dan antwoorden: Ja, Here, dan zegt Hij: *"U geschiede naar uw geloof."* (vers. 29).

Dit is een vraag die wij ook dikwijls stellen: *"Zou Jezus u kunnen genezen?"* Deze vraag geeft meestal geen moeilijkheden: "Ja, de Heer is machtig." Maar als wij dan nog een tweede vraag stellen: *"Zou Jezus u ook willen genezen?"* Dan wordt dikwijls twijfel en ongeloof openbaar. Zou de Heer het wel willen? Het "Uw wil geschiede" wordt veelal aangewend als een wapen tegen het geloof. Wanneer wij dan uit Gods Woord hebben duidelijk gemaakt dat de Heer niets liever wil dan de zieken genezen, dan is dikwijls nog een derde vraag nodig: *"Wil de Heer u nu genezen?"* Ook de vrome houding van: "Ja, op Gods tijd," is een list van de satan waardoor de zieke geen geloof kan oefenen. Al bijna tweeduizend jaar is het de dag der genade, waarin de Heer wil verlossen, bevrijden en genezen. *"Zie, nu is het de tijd des welbehagens, zie, nu is het de dag des heils."* (2 Cor. 6 : 2b).

Dikwijls laten wij de zieken zelf een woord uit de bijbel noemen, waaruit blijkt dat zij op Gods Woord vertrouwen voor hun genezing. *"Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn."* (Hebr. 11 : 6). En zonder geloof zullen wij niets van Hem ontvangen. Door voorbeelden en door anderen van hun genezing te laten getuigen, gebruiken wij de gave van geloof, om het geloof in anderen te doen rijzen. Bij de verlamde aan de tempelpoort, brengt Petrus eerst de man zover, dat hij verwacht iets te zullen ontvangen, iets meer

dan een aalmoes. *"Zie naar ons. En hij hield zijn blik op hen gevestigd in de verwachting iets van hen te ontvangen."* (Hand. 3: 5).

Door de gave van geloof trachten wij elke zieke het besef bij te brengen dat het voor de Almachtige God, Schepper van hemel en aarde iets gerings is om hem of haar te genezen en dat Hij het ook graag wil doen, want daarin wordt Zijn Naam verheerlijkt. Ook de openbaringsgaven gebruiken wij, om door het noemen van de ziekten en noden, die de Heilige Geest ons openbaart, het geloof op te bouwen en de Heer zo vele grote, bovennatuurlijke dingen door Zijn knechten kan doen.

DE GAVE VAN GEZONDMAKING

De gave van gezondmaking is de bekwaamheid, om de genezende kracht van Jezus mede te delen aan anderen. Het is niet een soort magische aanraking. Genezing mededelen gebeurt niet automatisch. Het is alles in geloof. Zowel genezing mededelen als genezing ontvangen, is door geloof.

Het toedienen van genezing kan op verschillende wijzen gebeuren: door handoplegging, door het uitspreken van een woord, of door het zalven met olie en het gebed des geloofs naar Jac. 5 : 14, 15. Alles in de naam van Jezus. Men meent wel eens dat er verschillende gaven van gezondmaking zijn, zodat de één b.v. de gave heeft om blindheid te genezen, een ander om kanker te genezen enz. Dit is natuurlijk dwaasheid. Door de gave van gezondmaking delen wij de genezende kracht van Jezus mede door het gehele lichaam, voor elke mogelijke ziekte. Wel is er in 1 Cor. 12: 9 sprake van gaven van genezingen, meervoud, maar dit duidt aan de genezingen die worden ontvangen, de producten van de gave van gezondmaking, evenals in dit hele Schriftgedeelte wordt gesproken over de producten van alle gaven.

In deze studie gaat het niet om een gave van genezing, maar om de gave van gezondmaking, waardoor de genezende kracht wordt medegedeeld. Ook in het

Oude Testament zien wij dat de genezende kracht door priesters en profeten wordt medegedeeld.

Abraham

Abraham bediende genezing voor Abimelech en zijn gezin, dit was genezing van onvruchtbaarheid. *"Toen bad Abraham tot God, en God genas Abimelech en zijn vrouwen zijn slavinnen, zodat zij baarden."* (Gen. 20: 17). Mozes Mirjam, de zuster van Mozes, was melaats doordat zij kwaad had gesproken van de knecht van God. Toen bad Mozes het gebed des geloofs voor haar genezing (Num. 12: 13).

Eli

Eli sprak een woord en Hanna, de moeder van Samuël, was genezen van haar onvruchtbaarheid (1 Sam. 1 : 17).

Elisa

Uit de geschiedenis van Naämans genezing blijkt dat de profeten in Israël meer genezing bedienden. Het dienstmeisje van Naäman zegt: *"Och was mijn heer maar bij de profeet in Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen."* (2 Kon. 5 : 3). Elisa diende hem de genezing toe met de woorden: *"Ga heen en baad u zeven maal in den Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn."* (2 Kon. 5 : 10).

In het Nieuwe Testament worden de genezingen talrijk en veelvuldig genoemd. Jezus Wij zien de Here Jezus voortdurend bezig de zieken te genezen. Op vele plaatsen lezen wij dat Hij allen genas. *"En Hij ... genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk."* (Matth. 4: 23). *"En men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen, bezetenen en maanzieken (epilepsie) en verlamden, en Hij genas hen."* (vers. 24). *"Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij*

allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door den profeet Jesaja, toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen." (Matth. 8 : 16, 17). "En Jezus ... verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal." (Matth. 9: 35).

Op verschillende wijzen Op verschillende wijzen wordt door de Heer de genezing bediend. Meestal deelt Hij de genezende kracht mee door handoplegging of doordat Hij de hand van iemand vastgrijpt, soms ook legt Hij Zijn hand of vinger op de zieke plaats, maar ook gebeurt het door het uitspreken van een woord, zonder verdere aanraking. *"Hij legde ieder van hen afzonderlijk de handen op en genas hen." (Luc. 4 : 40b). "Hij legde haar de handen op, en terstond richtte zij zich op en verheerlijkte God." (Luc. 13 : 13). "En Hij vatte hem bij de hand en Hij genas hem en liet hem gaan." (Luc. 14: 4b). "En Jezus kwam in het huis van Petrus en zag diens schoonmoeder met koorts te bed liggen. En Hij vatte haar hand en de koorts verliet haar." (Matth. 8 : 14, 15).*

In Lucas 4 : 39 lezen wij dat Hij ook de *koorts* bestrafte. Zelfs een dode, het dochtertje van Jairus, grijpt Hij bij de hand en zij komt weer tot leven, op Zijn woord: *"Kind, sta op! En haar geest keerde terug en zij stond dadelijk op." (Luc. 8: 54-55). "En Hij strekte de hand uit, raakte hem aan en zeide: Ik wil het, wordt rein. En terstond verliet hem de melaatsheid." (Luc. 5 : 13). "En Hij spuwde in zijn ogen, legde hem de handen op en vroeg hem: Ziet gij iets? En hij zag op en zeide: Ik zie de mensen, want ik zie hen als bomen wandelen. Vervolgens legde Hij weder de handen op zijn ogen, en hij zag duidelijk en was hersteld." (Marc. 8 : 24). "Hij nam hem ter zijde, buiten de schare, en stak zijn vingers in zijn oren, spuwde, raakte zijn tong aan, en Hij zag op naar den hemel en zuchtte en zeide tot hem: Effatha, dat is: word geopend! En zijn oren werden geopend en terstond werd de band zijner tong los en hij sprak goed." (Marc. 7 : 33-35).*

Ook lezen wij dat de zieken Jezus aanraakten, of de kwast van Zijn kleed, omdat er kracht van Hem uitging. *"En zij liepen die gehele streek af en begonnen degenen, die ernstig ongesteld waren, op matrassen rond te dragen naar de plaats, waar zij hoorden dat Hij was. En waar Hij ook kwam in dorpen of steden of gehuchten, daar legden zij de zieken op de markten en smeekten Hem, dat zij slechts den kwast van zijn kleed mochten aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden gezond."* (Marc. 6: 55, 56).

Door het spreken van een woord

"Toen zeide Hij tot dien mens: Streck uw hand uit. En hij strekte haar uit en zij werd weder gezond gelijk de andere." (Matth. 12: 13). *"En Jezus zeide tot hem: Word ziende, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende en hij volgde Hem, God lovende."* (Luc. 18 : 42, 43). Tot de vader van een stervende jongen zegt Jezus: *"Ga heen, uw zoon leeft!"* (Joh. 4: 50). Door dit wonder werd het gehele huis gelovig (vrs. 53). *"Jezus zeide tot hem: Sta op, neem uw matras op en wandel. En terstond werd de man gezond."* (Joh. 5 : 8). Ook de dood moet achterwaarts wijken voor Zijn woord. *"Jongeling, Ik zeg u, sta op! En de dode ging overeind zitten en begon te spreken."* (Luc. 7 : 14, 15). *"Riep Hij met luider stem: Lazarus, kom naar buiten! De gestorvene kwam naar buiten."* (Joh. 11 : 43, 44).

De discipelen Wanneer Hij Zijn discipelen uitzond, gaf Hij hen dezelfde kracht. *"Toen riep Hij de twaalven samen en gaf hun machten gezag over alle boze geesten en om ziekten te genezen."* (Luc. 9: I, 2). Zij hadden die kracht nog niet blijvend in zich, maar later, toen zij met de Heilige Geest vervuld werden op de Pinksterdag, ontvingen zij kracht om dezelfde werken te doen als Jezus. *"Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt."* (Hand. I : 8). Daarom kon Petrus ook zeggen tegen de verlamde: *"Maar wat ik heb dat geef ik u."* (Hand. 3: 6). De opstandingskracht van Jezus - de Heilige Geest - is in hem en dit deelt hij mee aan anderen. Daarop zien wij de menigte toestromen met hun zieken. *"Zo zelfs, dat men de zieken op*

straat droeg en op bedden en matrassen legde, opdat, wanneer Petrus voorbij kwam, ook maar zijn schaduw op iemand zou vallen. En ook de menigte uit de steden rondom Jeruzalem stroomde toe en bracht zieken en door onreine geesten gekwelden mede. En zij werden allen genezen." (Hand. 5 : 15, 16).

Ook bij de andere apostelen en gelovigen zien wij hetzelfde gebeuren.

Philippus

Philippus ging naar Samaria en predikte daar het evangelie van Jezus Christus. *"En toen de scharen Philippus hoorden en de tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door hem gezegd werd. Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit en vele verlamden en kreupelen werden genezen; en er kwam grote blijdschap in die stad."* (Hand. 8 : 6).

Paulus

De heiden-apostel Paulus bedient overal genezing waar hij komt om het evangelie te prediken, soms door een woord, soms ook door aanraking van zijn handen of zweetdoeken. *"En Paulus keek hem scherp aan en zag, dat hij geloof had om genezing te vinden, en hij zeide met luider stem: Ga recht op uw voeten staan! En hij sprong overeind en liep heen en weer."* *"En God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus, zodat ook zweetdoeken of gordeldoeken van zijn lichaam aan de zieken gebracht werden en hun kwalen van hen weken en de boze geesten uitvoeren."* (Hand. 19: 11,12).

Ook in onze tijd komen al deze dingen voor. Als het geloof rijst en de massa in beweging komt, zodat het bezwaarlijk wordt om ieder afzonderlijk te bedienen, dan komt het voor dat de zieken een kledingstuk van een knecht Gods in geloof vastgrijpen, of de plaats waar de knecht Gods gestaan heeft en zo genezing ontvangen. Bij de Volle Evangelie predikers, die voor radio of televisie spreken en voor de zieken bidden, wordt soms het toestel in geloof

aangeraakt. Men legt zelf de hand op de zieke plaats van het lichaam, terwijl de prediker voor radio of televisie bidt en de ziektemachten bestraft. Ook gebeurt het dat men genezing ontvangt bij het zien van een film over Goddelijke wonderen of het luisteren naar een grammofoonplaat. Soms wordt de genezing medegedeeld door middel van "gezegende doekjes" enz. waarvoor gebeden is.

De Heer is niet veranderd. Wat Hij vroeger deed, doet Hij ook nu. Toen was het de Heilige Geest die alles bewerkte, diezelfde Heilige Geest is nu ook in ons. Het genezen van zieken kan verschillende dingen betekenen;

Ten eerste: *Herstellen of tot gezondheid terugbrengen*

Dit veronderstelt dat de patiënt vroeger gezond geweest is. Dit kan gebeuren door een direct wonder, maar er kan ook enige tijd mee gemoeid zijn. Sommige mensen kunnen niet in hun genezing geloven als zij het niet als een plotseling wonder ervaren of voelen. Jezus zegt: "*Op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.*" (Of zoals het Grieks zegt: herstellen). (Marc. 16: 18b). Dit woord wordt ook gebruikt in: "*Hij legde ieder van hen afzonderlijk de handen op en genas (herstelde) hen.*" (Luc. 4: 40). Ieder die voor genezing de handen laat opleggen, moet geloven dat de genezing dan ontvangen is, *ongeacht wat men voelt of ervaart*. Wij moeten Gods Woord nemen zoals het geschreven is "*en zij zullen herstellen.*" Vanaf het moment dat wij het nemen in geloof en het ons wordt toebedeeld, is God bezig ons te herstellen. Wij moeten dit vertrouwen met ons gehele hart. "*Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal u geschieden.*" (Marc. 11: 24).

Ten tweede: *Van een ziekte de oorzaak wegnemen*

De ziekte toestand kan door allerlei oorzaken ontstaan. Ook een arts weet, dat wanneer hij erin slaagt de oorzaak van een ziekte te verwijderen, in de meeste gevallen het lichaam zichzelf zal herstellen. De oorzaak van ziekten kunnen duivelse machten zijn. Kanker en tumor b.v. zijn machten die zich een nest vormen van de weefsels van het lichaam. Dit zijn de gezwellen die zichtbaar worden. Een chirurg kan wel een gezwel wegsnijden, maar het duivelse leven kan hij met zijn mes niet doden. Daarom zien wij meestal dat deze ziekten na een geslaagde operatie, toch weer op een andere plaats terugkomen. Prijst God, dat wij een machtiger wapen hebben dan het mes van de chirurg.

Voor de naam van Jezus moet elke ziektmacht wijken. Enkele ziektmachten die Jezus bij de naam noemt staan in de bijbel opgetekend: Een geest van zwakheid (Luc. 13 : 11). Een doofstomme geest (Marc. 9: 25; Matth. 9 : 32, 33). Een Stomme geest (Luc. 11: 14). Een bezetene die blind en stom was (Matth. 12 : 22). Ook epilepsie is een geest (Luc. 9 : 39).

Er kunnen ook andere oorzaken van ziekten zijn, b.v. bacillen. Ook oververmoeidheid of geestelijke depressies kunnen ziekten veroorzaken. Wij zien dit alles als werken van de satan maar niet altijd als ziektmachten in het lichaam. Ook zonden kunnen oorzaken van ziekten zijn.

Ten derde: *Gezond maken, heel maken*

Waar ergens een gebrek is in het lichaam, moeten wij toevoegen wat ontbreekt. Dit was ook wat Petrus deed bij de verlamde aan de Schone Poort (Hand. 3: 1-8). Hij was verlamd van de schoot zijner moeder aan, er was dus een gebrek, een tekort. Petrus voegt toe wat ontbreekt en maakt gezond (Hand. 4 : 9). Soms moeten wij toevoegen wat door operatie verwijderd is. Wij hebben meegemaakt, dat mensen die door operatie een van hun longen misten, onder handoplegging *een nieuwe long van de Heer kregen*. Anderen, waar uit het gehoororgaan alles operatief verwijderd was, *weer gingen horen*.

Benen en armen die te kort waren, de normale lengte ontvingen, enz. De Heer die hemel en aarde geschapen heeft tot Zijn eer, wil graag alles, wat door de duivel vernietigd is, weer toevoegen.

Ten vierde: *Verzoenen of tezamen brengen*

Alles wat uit elkaar geraakt, gebroken of gescheurd is, kan door de genezende kracht van Jezus weer verzoend of tezamen gebracht worden. Hij heelt alles wat gebroken is. "*Want Ik, de Here, ben uw Heelmeester.*" (Ex. 15 : 26b).

Wij adviseren altijd om bij een ongeluk, ernstige verwonding of iets dergelijks de patiënt gewoon te laten behandelen en verzorgen door arts of verpleegster. De Heer kan een wonder doen, zodat geen arts of andere hulp meer nodig is, maar het één hoeft het ander niet uit te sluiten.

Alle gaven nodig

Om met succes Goddelijke genezing te bedienen, is het niet voldoende de gave van gezondmaking te bezitten. *Bijna alle negen Geestesgaven werken samen om genezing tot stand te brengen.*

Allereerst moeten wij voor onszelf in tongen bidden, om ons geloof op te bouwen. Door dit te doen, stellen wij tevens alle andere gaven in werking. Dan moeten wij door de gave van kennis en wijsheid weten wat wij in elk afzonderlijk geval moeten doen. De Heer wil ons tonen wat de oorzaak van de ziekte is. Niet wat de patiënt voor pijnen voelt is het belangrijkste, maar dat wat de Heer toont als de werkelijke oorzaak van de ziekte. Ook kunnen er allerlei belemmeringen zijn waardoor de patiënt de genezing niet kan ontvangen. Door de gave van kennis wil de Heer dit ons bekend maken en door de gave van wijsheid wijst de Heer ons de weg hoe wij de patiënt het beste kunnen helpen. De gave van geloof hebben wij nodig voor onszelf, om te geloven dat wij in de naam van Jezus bovennatuurlijke dingen kunnen doen en ook om op de juiste wijze het geloof in de patiënt op te bouwen. De gave

van het onderscheiden van geesten moeten wij gebruiken, om te zien of er ziektemachten zijn, maar ook of er andere belemmerende geesten werkzaam zijn, die wij eerst moeten verbreken of uitdrijven. De gave van het doen van wonderwerken hebben wij nodig zowel bij het doen van wonderen van genezing als bij het uitwerpen van duivelen.

Tenslotte kan het zijn dat de Heer een woord wil spreken tot de zieke. Daarvoor hebben wij nodig de gave van tongen en vertolking van tongen of de gave van profetie. De gave van gezondmaking gebruiken wij het allerlaatste. Als alle oorzaken en belemmeringen zijn ontdekt en verbroken of uitgedreven in de naam van Jezus, dan pas delen wij Zijn genezende kracht mede aan het gehele lichaam van het hoofd tot de voeten. Hiermede wordt het werk voleindigd, waarna wij de broeder of zuster die bediend is aanmoedigen niet te wachten op gevoelens, maar de Heer te prijzen voor een volledig herstel.

DE GAVE VAN HET VERRICHTEN VAN WONDERWERKEN

De bijbel staat vol van de grote wonderdaden van de Almachtige God; deze studie is echter niet gericht op de machtige daden van de Schepper van hemel en aarde, maar op wat mensen, knechten van God, gedaan hebben, door de gave van het doen van wonderwerken. Deze gave is de van God gegeven bekwaamheid om bovennatuurlijke dingen te doen op Zijn bevel.

Mozes

Mozes was een eenvoudige herder, een zoon van het slavenvolk Israël. God sprak tot hem vanuit het brandende braambos. Hij riep Mozes om Zijn volk te verlossen uit de macht van Farao. Dit zou een belachelijke opdracht zijn geweest als de "Ik ben, die Ik ben" hem niet daarbij ook de kracht had gegeven om wonderen te doen. Hoe zou het volk Israël geloven dat God aan Mozes verschenen was, hoe zou Farao ooit luisteren naar de stem van die

nietige herder, als deze niet door wonderen kon bewijzen dat de almachtige God hem gezonden had? Maar God gaf aan Mozes vanuit het vuur van Zijn heiligheid, een evangelie met bewijs, Hij gaf hem de bekwaamheid om wonderen te doen. *"En de Here zeide tot hem: Wat hebt gij daar in uw hand? Hij antwoordde: Een staf. Daarop zeide Hij: Werp dien op den grond. En toen hij dien op den grond geworpen had, werd hij een slang, zodat Mozes er voor wegvluchtte. Maar de Here zeide tot Mozes: Streck uw hand uit en grijp ze bij den staart - toen strekte hij zijn hand uit en greep haar vast en zij werd een staf in zijn hand - opdat zij geloven, dat de Here, de God hunner vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob, u verschenen is."* (Ex. 4: 2-5).

Nog andere tekenen gaf God hem te doen: zijn hand werd melaats en weer gezond, het water van de Nijl veranderde in bloed. *"En hij deed de tekenen voor de ogen van het volk. Het volk nu geloofde."* (Ex. 4: 30b). Eerst gaf God Mozes de opdracht wonderen te doen om Israël te doen geloven, dat de God hunner vaders hem gezonden had, daarna deed Mozes machtige wonderen voor koning Farao, om te bewijzen dat de God der goden van hem eiste: Laat Mijn volk gaan! *"En de Here zeide tot Mozes: ... zie toe, dat gij voor het aangezicht van Farao al de wonderen doet, die Ik in uw macht gesteld heb."* (Ex. 4: 21). God gaf aan Mozes bekwaamheid, bovennatuurlijke kracht, om wonderen te doen, maar Mozes zelf moest de wonderen verrichten.

Vele wonderen deden Mozes en Aäron voor het aangezicht van Farao en de Egyptenaren, deze zijn beschreven in Ex. 7, 8, 9 en 10. *"Mozes en Aäron nu hebben al deze wonderen gedaan voor het aangezicht van Farao."* (Ex. 11 : 10). Wanneer tenslotte de Israëlieten uittrekken uit Egypte en voor de Rode Zee komen te staan, in grote vrees voor Farao en zijn groot leger dat hen achtervolgde, dan is het Mozes die op Gods bevel de zee vaneen splijt. *"Toen zeide de Here tot Mozes: Wat roept gij zo luid tot Mij? ... hef uw staf op en strek uw hand uit over de zee en splijt haar; dan zullen de Israëlieten midden*

door de zee kunnen gaan op het droge." (Ex. 14: 15). Ook liet hij de wateren van de zee weer terugvloeien, zodat het leger der Egyptenaren omkwam in de zee (vrs. 26). Mozes maakte het bittere water zoet (Ex. 15 : 25) en deed water stromen uit de rots (Ex. 17 : 6).

Is het niet heerlijk dat de knechten van de Heer machtige wonderdaden mógen doen, om de grootheid van God op aarde bekend te maken en de kinderen Gods bij te staan? Misschien is het grootste wonder waarvan wij lezen, dat wat Jozua deed, toen hij de zon en de maan liet stilstaan op zijn bevel (Joz. 10: 12, 13). Door de *gave van geloof*, vertrouwde hij dat het fantastisch onmogelijke gebeuren zou en door de *gave van het verrichten van wonderwerken* bracht hij het wonder tot stand. Deze beide gaven vullen elkaar aan.

Elia

Ook Elia heeft vele wonderen verricht. Hij sloot de hemel zodat het drie en een half jaar niet regende. *"Toen zeide de Tisbiet Elia, uit Tisbe in Gilead, tot Achab: Zo waar de Here, de God van Israël, leeft, in wiens dienst ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen zijn, tenzij dan op mijn woord."* (1 Kon. 17: 1).

Verder lezen wij dat hij het meel in de pot en de olie in de kruik van de weduwe van Sarfath niet liet opraken, totdat er weer regen viel op de aardbodem (1 Kon. 17 : 14-16). Hij wekte een dode op (1 Kon. 17: 20-24).

Hij sloeg op de wateren van de Jordaan en verdeelde haar zodat hij en Elisa door het droge konden oversteken (2 Kon. 2 : 8). Elia was geen bijzonder mens dat hij dit kon doen, neen, *de bijbel vermeldt dat hij een man was als u en ik* (Jac. 5: 17), maar God gaf hem de gave om wonderen te doen in Zijn dienst.

Elisa

Nog meer wonderdaden vermeldt Gods Woord van Elisa. Ook hij verdeelde het water van de Jordaan (2 Kon. 2: 14). Hij maakte slecht water gezond. " ... *Het water is slecht, en de landstreek veroorzaakt misgeboorte. Toen zeide hij: Haalt mij een nieuwen schotel en doet er zout in. Zij haalden hem er een. Daarop ging hij naar de waterwel, wierp het zout daarin en zeide: Zo zegt de Here: Ik maak dit water gezond; daaruit zal geen dood of misgeboorte meer voortkomen. En het water werd gezond, tot op dezen dag, volgens het woord dat Elisa gesproken had.*" (2 Kon. 2 : 19-22).

Hij vermenigvuldigde de olie van de weduwe (2 Kon. 4: 1-7). Hij wekte een dode op, maakte vergiftig voedsel gezond (2 Kon. 4: 32-41). Hij genas Naäman van zijn melaatsheid (2 Kon. 5) en liet een ijzeren bijl drijven op het water (2 Kon. 6 : 6).

Jezus

Ontelbaar zijn de wonderen die de Here Jezus gedaan heeft. Hij begon Zijn openbaar optreden met het wonder van water in wijn te veranderen (Joh. 2 : 1-11). Wij lezen dat daardoor Zijn discipelen in Hem geloofden. Hij wandelde over de zee en als Hij bij het schip gekomen was, bereikte het schip terstond het land waar zij heen gingen (Joh. 6 : 16- 21). "*En Hem volgde een grote schare, omdat zij de tekenen zagen, die Hij aan de zieken verrichtte.*" (Joh. 6: 2).

Wanneer deze grote schare van omstreeks vijfduizend mensen hongerig werd, dan voedde Hij deze menigte met vijf gerstebroden. Iedereen at tot verzadigens toe en twaalf korven brokken bleven over (Joh. 6 : 1-14).

Een andere maal werd een menigte van vierduizend mensen gevoed met zeven broden (Matth. 15: 32-38). De wonderen van genezing die Jezus deed zijn te talrijk om allen te vermelden. "*Hij zette zich daar neder. En vele scharen*

kwamen bij Hem, die lammen, kreupelen, blinden, stommen en vele anderen bij zich hadden, en zij legden die aan Zijn voeten neer. En Hij genas hen, zodat de schare zich verwonderde, want zij zagen stommen spreken, kreupelen gezond, lammen lopen en blinden zien. En zij verheerlijkten den God van Israël." (Matth. 15 : 30, 31).

Driemaal wekte Jezus een dode op (Luc. 8: 49-55; Luc. 7 : 11-15; Joh. 11 : 11- 44). Hij gebod de storm en de zee en zij werden stil (Marc. 4 : 36- 41). Het uitdrijven van boze geesten zijn ook wonderen of krachten die de Heer deed. Het evangelie van Marcus verhaalt vele van deze wonderen. Hier volgen enkele: *"En Jezus bestrafte hem zeggende: Zwijg stil en ga uit van hem. En de onreine geest deed hem stuiptrekken en ging onder groot geschreeuw van hem uit." (Marc. 1: 25). " ... En vele boze geesten dreef Hij uit." (vers. 34b). "Want Hij zeide tot hem: Onreine geest, ga uit van dezen mens." (Een legioen geesten waren in deze mens.) (Marc. 5 : 8). "En de onreine geesten gingen uit en voeren in de zwijnen; en de kudde, ongeveer twee duizend, stormde langs de helling de zee in en zij verdronken in de zee." (vers. 13).*

De wonderen en tekenen die Jezus deed, waren een duidelijke aanwijzing dat Hij van God gezonden was, zoals Petrus verklaarde: *"Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, den Nazoreeër, een man, u van Godswege aangewezen door de krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft." (Hand. 2: 22). "Jezus van Nazareth, hoe God Hem met den Heiligen Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door den duivel overweldigd waren, want God was met Hem." (Hand. 10: 38).*

Evenals Jezus met de Heilige Geest en met kracht werd gezalfd om het evangelie van het Koninkrijk Gods te verkondigen, evenzo zijn ook de apostelen *"bekleed met kracht uit den hoge" (Luc. 24 : 49). Jezus zeide: "Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u." (Joh. 20 : 21).*

De apostelen Bij de apostelen zien wij ook vele grote wonderen gebeuren door de gave van het doen van wonderwerken. De lamme, die nooit had kunnen lopen, werd door de bediening van Petrus en Johannes in één moment genezen; dat was een wonder. Dit moesten zelfs de mannen van de joodse raad erkennen. *"En zij zeiden : Wat moeten wij met deze mensen beginnen? Want dat er een kennelijk wonderteken door hen verricht is, is duidelijk aan allen, die te Jeruzalem wonen, en wij kunnen het niet loochenen."* (Hand. 4 : 16). *" . . . Want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was; want de mens, aan wien dit teken der genezing verricht was, was boven de veertig jaar."* (vers. 21, 22).

Rondreizende deed Petrus grote wonderen waar hij ook kwam. Te Lydda werd een man genezen die acht jaar verlamd was. *"En Petrus zeide tot hem: Aenéas, Jezus Christus geneest u, sta op en maak zelf uw bed op. En hij stond onmiddellijk op. En alle bewoners van Lydda en Saron zagen hem en bekeerden zich tot den Here."* (Hand. 9: 34, 35).

Ook werden er doden opgewekt door de getuigen van Jezus. Tabitha, een vrouw, die zeer geliefd was in de gemeente, stierf. Petrus werd er bij geroepen en mocht het grote wonder doen en haar uit de doden opwekken. *"Maar Petrus zond hen allen naar buiten en knielde neder en bad. En hij wendde zich tot het lichaam en zeide: Tabitha, sta op! En zij opende haar ogen en zag Petrus en ging overeind zitten, en hij gaf haar de hand en richtte haar op; toen riep hij de heiligen en weduwen en stelde haar levend voor hen. En het werd bekend door geheel Joppe en velen kwamen tot geloof in den Here."* (Hand. 9 : 40-42).

Ook Paulus wekte een dode op (Hand. 20 : 7 -12). Van Stefanus, de diaken, lezen wij: *"En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk."* (Hand. 6: 8). Philippus ging het evangelie van Jezus Christus verkondigen in Samaria. Zou er wel één mens zijn geweest die naar zijn predi- 86 king luisterde indien hij niet door wonderen en tekenen

bewijzen zou dat Jezus was opgestaan? *"En toen de scharen Philippus hoorden en de tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door hem gezegd werd. Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit en vele verlamden en kreupelen werden genezen; en er kwam grote blijdschap in die stad."* (Hand. 8 : 6-8).

Wanneer Paulus en Barnabas werden uitgezonden als getuigen van de levende Heer, ging dit ook gepaard met wonderen en tekenen. Te Iconium: *"Zij verkeerden daar dan geruime tijd, vrijmoedig sprekende in vertrouwen op den Here, die getuigenis gaf aan het woord zijner genade en tekenen en wonderen door hun handen deed geschieden."* (Hand. 14: 3).

Te Lystra werd een man genezen die verlamd was van de schoot zijner moeder aan (Hand. 14: 9, 10). Te Philippi wierp Paulus een waarzeggende geest uit (Hand. 16: 16-18). Geheel Asia werd met het evangelie bekend doordat Paulus niet alleen predikte maar ook wonderen en tekenen deed. *"... Zodat allen, die in Asia woonden, het woord des Heren hoorden, Joden zowel als Grieken."* (Hand. 19 : 10). *"En God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus, zodat ook zweetdoeken of gordeldoeken van zijn lichaam aan de zieken gebracht werden en hun kwalen van hen weken en de boze geesten uitvoeren."* (vers. 11-12).

Ook deze machtige gave van de Heilige Geest wil de Heer geven aan alle gelovigen. Elkeen die een getuige van Jezus wil zijn, mag er op rekenen dat hij ook in de naam van Jezus wonderen en tekenen kan doen. Het zijn tekenen die de gelovigen volgen (Marc. 16 : 17 -18).

Wij zelf mochten vele wonderen en tekenen doen, sinds wij het evangelie in haar volheid prediken. Wij zagen verlamden in één moment genezen, mensen met verstijfde ledematen die weer gingen lopen, hun handen en armen opheffen, hun rug buigen enz. wat ze soms in jaren niet konden doen. Wij zagen doven die weer hoorden en blinden die gingen zien. Vele duivelen

mochten wij uitdrijven in de machtige naam van Jezus. Niet alleen geroepen predikers van het evangelie, maar ook eenvoudige broeders en zusters, huismoeders, schoolkinderen, allen die vervuld zijn met de Heilige Geest en in geloof de gave gebruiken, mogen wonderen doen in Jezus' naam. Jezus zegt: *"Wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze."* (Joh. 14: 12).

Wij hebben kinderen gezien die met gezag de ziektemachten uitdreven, landbouwers die de regen deden komen of ophouden op hun gebed. Een echtpaar in een Gronings dorp zag een vreselijke storm, een cycloon naderen. Terwijl alle mensen bevend van angst zich verscholen, begonnen zij de Heer te loven en te prijzen voor Zijn bewarende hand en zij geboden dat de storm hun huis niet zou aanraken. Toen de storm voorbij was, was het wonder duidelijk voor iedereen te zien. Alle huizen van die buurt waren beschadigd, ramen gebroken, daken vernield, het glas van de kassen uitgedrukt, maar hun huis stond onbeschadigd er tussenin.

BESLUIT

Naarmate de dag nadert dat Jezus wederkomt, wordt het duidelijk dat het noodzakelijk is om de gaven van de Geest te bezitten. Het is vreemd dat de meeste christenen wèl geloven in bovennatuurlijke dingen die de satan doet, maar wanneer knechten van God wonderen en tekenen verrichten in de naam van Jezus, zijn zij bevreesd dat dit uit de duivel is. God is een God van wonderen. Hij heeft wonderen gedaan door Zijn knechten, Zijn vertegenwoordigers op aarde. Hij is nooit veranderd. Zoals Hij was met Mozes, zo is Hij ook met ons; de God van Elia is ook onze God. Ja veel meer nog, de kracht waarmee Jezus was gezalfd, heeft Hij uitgestort om elk mensenkind dat Hem toebehoort te vervullen. De satan en de goddelozen die hem dienen, hebben ook wonderen gedaan; wij lezen daarvan in Ex. 7: 11-12,

22; 8: 7. In Deut. 18 : 9-14 staat dat alle bovennatuurlijke dingen die de heidenen doen, *een gruwel zijn in Gods oog*.

Terwille van deze gruwelen werden hele volkeren uitgeroeid. In de tijd van de apostelen *waren er tovenaars die het volk verbijsterden* (Hand. 8 : 9-11; Hand. 13: 8); ook in de eind tijd zullen de knechten van satan tekenen en wonderen doen, ja zij zullen steeds brutaler optreden totdat tenslotte de antichrist met grote wonderen en tekenen de ganse wereld verleidt (2 Thess. 2 : 9 -1 2; Op. 13 : 13, 14; 19 : 20).

Jezus waarschuwt ook tegen valse profeten en valse christussen die zullen komen om het volk te verleiden (Matth. 24: 24). Let wel, dit zijn nooit mensen die komen in de naam van Jezus om van Hem te getuigen. Meer dan ooit hebben wij in deze eindtijd de gave van de Geest nodig, eensdeels om de geesten te onderscheiden maar meer nog om het evangelie der genade en van de komst van het Koninkrijk Gods te bevestigen. Al door Jesaja werd het voorspeld. *"Hij zal komen en Hij zal u verlossen. Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van den stomme zal jubelen."* (Jes. 35: 5, 6).

God stelt geen krachteloze leer tegenover de werken van satan, maar Hij openbaart Zijn almacht overal waar Hij zijn dienaren uitzendt om dit evangelie te verkondigen. Door *de "krachten der toekomstige eeuw"* (Hebr. 6: 5) te openbaren kunnen wij pas goede getuigen zijn van het komende Koninkrijk. *"Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die er op volgden."* (Marc. 16: 20).

"Hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door den Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door den

heiligen Geest toe te delen naar zijn wil." (Hebr. 2 : 3, 4). Het zijn niet leringen, stelsels en formulieren die de Heer verheerlijken, maar de wonderen die in Zijn naam worden gedaan. Zoals Petrus verklaart wanneer de lamme aan de Schone Poort genezen is: "Wat staart gij ons aan, alsof wij door eigen kracht of godsvrucht dezen hadden doen lopen? De God van Abraham en Izaäk en Jacob, de God onzer vaderen heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt." (Hand. 3: 12, 13). "Want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was." (Hand. 4: 21b).

Het is nooit door de kracht van een mens, maar door de kracht van God, dat de wonderen worden gedaan in de naam van Jezus. Evenals Nicodemus van de Here Jezus getuigde: *"Wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met hem is." (Joh. 3: 2).*

Paulus openbaarde overal, waar hij het evangelie predikte, de kracht van God. *"Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God." (1 Cor. 2 : 4). "Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad, door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes." (Rom. 15:18,19).*

De kracht van God ontvangen wij bij de doop met de Heilige Geest *"Gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn." (Hand. 1: 8). Wanneer wij die kracht ontvangen hebben, dan is hij in ons. Het is dezelfde kracht waardoor Jezus uit de doden werd opgewekt en waardoor Hij ook alles aan Zich onderwerpt (Eph. 1 : 19- 21). "En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont." (Rom. 8 : 11). "Maar*

wij hebben dezen schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons." (2 Cor. 4: 7). "Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen." (Eph. 3 : 20).

Daarom kan Petrus zeggen tegen de verlamde man: *"Wat ik heb geef ik u." (Hand. 3: 6).* Petrus wist wat hij ontvangen had toen hij gedoopt werd met Gods Geest, het was de opstandingskracht van Jezus. Hij wist ook dat hij deze kracht kon mededelen aan anderen. *"Op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden." (Marc. 16: 17).*

Zowel genezing als vervulling met de Heilige Geest en de gaven van de Geest mogen wij door handoplegging aan anderen mededelen. Toen Petrus en Johannes hoorden dat er in Samaria vele zielen waren gered maar nog niemand was gedoopt met de Heilige Geest, reisden zij daarheen. *"Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen den Heiligen Geest." (Hand. 8 : 17).*

Ananias legde Paulus na zijn bekering de handen op voor genezing en vervulling. *"En Ananias ging heen en kwam in het huis, en hij legde hem de handen op en zeide: Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op den weg, waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met den heiligen Geest vervuld worden." (Hand. 9: 17).* Ook van Paulus lezen wij dat hij de handen oplegde voor de vervulling met de Heilige Geest. *"En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden." (Hand. 19: 6).*

Natuurlijk is het ook mogelijk om vervuld en genezen te worden zonder handoplegging. *"U geschiede naar uw geloof."* Maar de bijbel wijst ons de weg om elkander te helpen geloven en ontvangen en dat is door het opleggen der handen. De gaven van de Geest kunnen wij ook door handoplegging mededelen aan anderen.

Van Timótheüs lezen wij tweemaal dat hij gaven ontving door handoplegging. Eénmaal onder handoplegging van Paulus, een andere maal onder handoplegging van de gezamenlijke oudsten. *"Veronachtzaam de gave in u niet, die u krachtens een profetenwoord geschonken is onder handoplegging van de gezamenlijke oudsten."* (1 Tim. 4: 14). *"Om die reden herinner ik u er aan de gave Gods aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is."* (2 Tim. 1 : 6).

Mozes legde de handen op bij Jozua, waardoor hij de gave van het woord van wijsheid ontving. *"Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van de geest der wijsheid, want Mozes had zijn handen op hem gelegd."* (Deut. 34: 9). God had tot Mozes gezegd: *"Leg hem uw handen op ... en leg op hem van uw heerlijkheid"* (Num. 27 : 18- 20).

De Heer wil dat wij er naar streven om de gaven van de Geest te ontvangen (1 Cor. 14: 1). Dat wij er naar streven om ze goed te gebruiken, tot opbouw van de Gemeente (1 Cor. 14: 12). Ook worden wij gewaarschuwd *om ze niet te veronachtzamen* (1 Tim. 4: 14) maar integendeel ze aan te wakkeren (2 Tim. 1 : 6). Door voortdurend in tongen te bidden bij elke gelegenheid, bouwen wij onszelf op, waardoor wij ook steeds in staat zijn al de andere gaven in werking te doen treden, zoals de Heer er ons toe leidt. De weg die omhoog voert is: *"Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes."* (1 Cor. 14: 1).